

DNEŠEK V BIBLICKÉ PERSPEKTIVĚ

Biblické úkoly mládeže

LÁSKA, SEXUALITA A MANŽELSTVÍ

CIRKEV A STÁT

ZAMĚŘENO NA ZDRAVÍ

**DNEŠEK
V BIBLICKÉ
PERSPEKTIVĚ**

I/4

Biblické úkoly pro mládež

© Union néerlandaise – Union franco-belge, 1995-1999
CLUB UFBA
B. P. 7
77 350 Le Mée sur Seine France

DNEŠEK V BIBLICKĚ PERSPEKTIVĚ I/4

Biblické úkoly pro mládež

Překlad Jana Szkutová, Pavla Šustková

Ilustrace Olga Pazerini

Technická redakce Stanislav Bielik, Miroslav Priehradný

Vydal Advent-Orion s.r.o., Vrútky

pro oddělení mládeže Česko-Slovenské unie CASD

Tisk Tlačiareň alfaPRINT, Martin

ISBN 80-88960-46-0

OBSAH

Láska, sexualita a manželství

1. Láska, láska, láska	7
2. Sexualita	15
3. Manželství I	23
4. Manželství II	31
5. Volba partnera	39

Cirkev a stát

6. Boží svrchovanost	47
7. Kristus a politika	55
8. Církev a Ježíšovo učení	63
9. Jsi občanem Božího království?	71

Zaměřeno na zdraví

10. Být křesťanem – to znamená mít radost ze života	79
11. Aby ti bylo dobře	87
12. Zdravé a dobré!	95
13. Otroci devítihlavé saně.....	103

**Rady a informace pro učitele a studenty k jednotlivým úkolům
najdete na internetové adrese: www.casd.cz/bum**

JAK NA TO?

Každý úkol je tematicky ucelený a rozdělený do jednotlivých dní. A na jeden den je studijního materiálu tak akorát dost. Nechat si to vše na pátek večer by byl ten největší nesmysl. Asi jako bys chtěl několikahodinovým tréninkem dohnat týden nečinnosti. V tom případě bys z toho neměl požehnání, nanejvýš „duchovní svalovou křeč“.

Podívejme se na úkol. Jsou v něm následující znaky:

Najdeš zde základní text a úvodní otázku. Proč jsme ho za tebe nevy-psali? Ne, že bychom šetřili papírem. Když si však otevřeš svou Bibli, určitě tam objevíš mnohem více než jen odpověď na jednu otázku.

V poznámce najdeš mnoho informací. Podtrhni si, co je pro tebe nové a podnětné. A nestyď se o tom mluvit s kamarády. Možná budeš překvapen jejich reakcí.

I během dne si můžeš vzpomenout na to, co jsi studoval ráno. A večer už budeš možná mít svou přesnou odpověď. Vrať se k úkolu a poznamenej si na volné místo dole na stránce, k čemu jsi dospěl.

Nejdůležitější informace zkrácené do několika heslovitých poznámek. Ty si ale musíš nutně uložit. Jinak se ti celotýdenní bádání ztratí v záplavě informací, které ti v průběhu týdne prošly hlavou.

Otázky k diskuzi by měly pomoci rozběhnout diskuzi na dané téma v třídě mládeže. Ještě důležitější jsou však otázky, které si vytvoříš ty sám.

Poznamenej si, co bylo pro tebe nové:

Čemu jsi nerozuměl, v čem jsi změnil dosavadní názor, co nového jsi zjistil...

K čemu ses tento týden na základě biblického studia rozhodl? S jakým úspěchem? Vyzkoušel sis to?

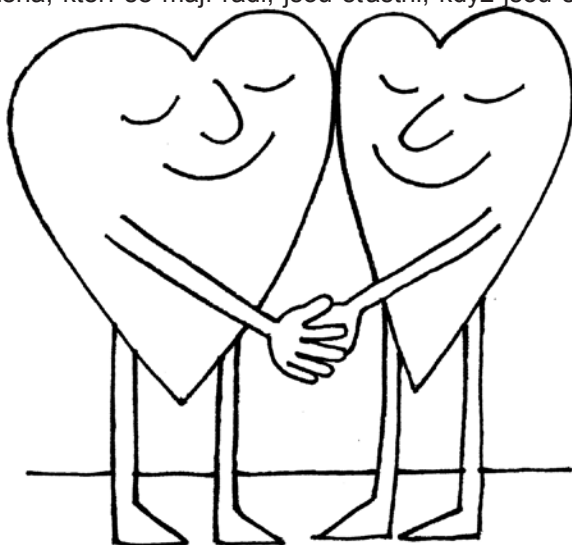
A co v sobotu?

Když při se při probírání v sobotní škole dokážeš podělit s ostatními o své obavy, zážitky, rozhodnutí, úspěchy a zklamání, potom se pro tebe třída mládeže stane kolektivem dobrých přátel a hodina biblického studia tou nejhezčí částí soboty.

Láska, láska, láska

„Jáko b tedý sloužil za Rácheľ sedm let, bylo to pro něho jako několik dní, protože ji miloval.“ 1 Moj 29,20

Muž a žena, kteří se mají rádi, jsou šťastni, když jsou spolu, když

sdílejí vše, co mají, vše, co dělají, co znají, vše, co mají rádi. Tato radost je asi prvním znamením lásky.

Mít rád znamená potkat někoho, kdo na toto spojení čekal. A kdo miluje víc? Ten, kdo se dává - anebo ten, kdo je tak pohostinný, že se mu druhý dává? Tak málo věcí je možno dát! Člověk je takový chudák! Věnujeme nějaké květiny, knížky nebo kazety. Ano, má to určitou hodnotu. Ale když mám dárek předat, najednou se mě zmocní nejistota: Vybral jsem dobře? Ta kniha mi najednou připadá tak malá, tak obyčejná. Jak jen jsem mohl tolik spoléhat na sebe a myslet si, že jsem sehnal správný dárek, právě tu vzácnou knihu, tu jedinou, která může příteli udělat radost?

Co ale říct o tak podivném daru jako je vlastní osoba? Jak jen mohu být tak hloupý, tak ješitný, tak nafoukaý a myslet si nebo odvažovat se doufat, že když řeknu „mám tě rád“, dostanu odpověď „já tebe taky“?

Neděle

Přísl 31,10; Kaz 7,28

Je náročné najít muže, ženu?

Kde najdu ženu? Kde najdu muže?

Kolem tebe žije mnoho chlapců a dívek. S některým - s některou - z nich by ses rád seznámil, byl s ní často... Hledáš, vybíráš, jedna z nich tě poutá... Je snadné najít dívku, ženu? Je samozřejmě najít chlapce, muže? Všimněme si jednoho starozákonního příběhu o hledání ženy. Najdete ho v 1 Moj 24.

Otec Abraham. Praotec Izraele Abraham bydlel se svou rodinou v prostředí Kenaanců. Nebylo Boží vůlí, aby si Abrahamovi potomci brali kenaanské ženy. A Abraham tomu rozuměl. Takoví manželé se totiž liší v základních životních postojích.

Eliezer. Proto pověřil Abraham osvědčeného služebníka Eliezera, aby zašel k příbuzným, kteří uctívali jediného Boha, a našel tam jeho milému synu Izákovi ženu. Je to pro nás velmi neobvyklé, že?

Služebník vzal svůj úkol vážně. Přečtěte si jeho modlitbu. Co se vám v ní líbí?

Rebeka a její rodina. Rodiče Rebeky viděli Boží vedení v Abrahamově prosbě, kterou vyjádřil Eliezer. I sama Rebeka to tak viděla.

Izák. A co Izák? Jaký měl asi vztah k damašskému Eliezerovi? 1 Moj 15,2. Jak se připravoval na to, že mu Eliezer má přivést ženu? Jak ji potom přijal? 1 Moj 24,67

K zamyšlení

- ◆ Jaká máš kritéria pro výběr toho, s kým chceš chodit?
- ◆ Z čeho neslevíš? Na čem ti hlavně záleží?
- ◆ Na Východě, kde ještě dnes někdy rodiče vybírají svým dětem partnery, se díví Evropanům, kteří si vybírají spíše podle romantické lásky: „Vy stavíte rozpálený hrnec na chladnou plotnu, my stavíme chladný hrnec na rozpálenou plotnu.“ Co bys k tomu řekl?
- ◆ Proč se Bible vyjadřuje záporně o nesourodém manželství? Čti 2 Kor 6,14-18

1 Moj 29,10.18

Jak se seznámil Jákob s Ráchel? Když ji začal mít rád, jak se to projevilo?

Manželství z lásky

V těch dobách bylo zvykem, že před potvrzením svatební smlouvy zaplatil ženich otci své manželky určitou částku peněz nebo dal určité věci v té hodnotě. Pokládalo se to za známku manželského svazku.

Otcové dívek měli za to, že není příliš jisté svěřit své dcery mužům, kteří nejsou připraveni živit a vést rodinu, že by dcery strádaly s mužem, který není dost pilný a schopný vést obchod nebo chovat dobytek či obdělávat polnosti. Pro ty, kdo neměli čím zaplatit za dívku, vymysleli zkoušku. Mohli pracovat pro jejího otce. Když se nápadník ve službě osvědčil dostal dceru za manželku. Otec jí pak dal při svatbě věnem přínos, který získal službou mladého muže. (V případě Ráchel a Líe si však Lában sobecky tento zisk nechal. 1 Moj 31,15)

K zamyšlení

- ◆ Jak poznáš, že tě má dívka opravdu ráda?
- ◆ Jaké požadavky máš na lásku chlapce?

Úterý

Pís 8,6.7

Jak je zde charakterizována láska?

Milovat je víc než...

Celým svým životem, ale zvláště v dospívání odpovídáme na otázku: Budu svůj život budovat jen pro sebe, nebo budu pracovat i pro druhého, pro druhé lidi? To je boj mezi sobectvím a silou lásky.

V době seznámení i v pozdějším manželském soužití může pohlavní pud úspěšně znásobit síly lásky. Správně vychovávaná sexualita směřuje k lásce a láska zase umožňuje rozvoj sexuality.

Přechod od brání k dávání nenastane najednou. Začíná v dětství a dovršuje se ve stáří, ale už v mladém a dospělém věku má největší možnosti se projevit. Kdykoli může ovšem dojít k návratu: celá akce dávání, celý růst lásky může zkrachovat. Člověk zpronevěří pro svůj osobní prospěch tu pudovou sílu, která ho vedla směrem k druhému člověku. A tak ať už v rovině čistě pohlavní nebo v rovině citové si přivlastňuje sám pro své vlastní potěšení to, co mohl dát.

K zamyšlení

- ◆ Nestalo se ti, že ses - aniž sis to uvědomil - spokojil s velmi ochuzenou láskou?
- ◆ Může se láska popsaná v 1 Kor 13,4-7 projevit v manželství? Znáš manželství, kde se taková láska projevuje?

Ez 16,8

Jak prorok zde popisuje lásku?

Je rozdíl mít rád a mít rád

Slova mohou být nepřesná. Můžeme milovat nebo mít rádi matematiku, tenis, salát, růže, cukroví, hory. Také dívku. Milujeme Boha. Co se tím vším vlastně míní?

Bible říká, že zdrojem lásky, původní láskou je Pán Bůh. Čti 1 Jan 3,1. Zde je slovo láska přeloženo z řeckého slova „agapé“. To znamená lásku, která zvažuje, která vede k závazku, jemuž chce zůstat věrná. Tato láska není závislá na tom, ke komu se vztahuje, koho miluje, ale spočívá na svobodném rozhodnutí milovat toho nebo tu, pro kterou se rozhodla.

V našich zemích sdílí většina manželských párů na počátku společné pocity. Láska existuje. Jeden bez druhého nemohou žít. Jeden druhého potřebuje a co nejdříve si to chtějí fyzicky dokázat. Je tato láska opravdová láska? Spočívá přece na tom, že partneři považují cit za stálý a věří, že čas bude cit stále prohlubovat. Ale ve skutečnosti se při malých výkyvech uhnízdí pochyby, pocity se mění a dostavuje se otázka, zda manželé volili správně.

A protože mladí a ještě mladší lidé toto vše kolem sebe vidí, chtějí zaujmout realističtější postoje: Od začátku odmítají se zavazovat. Žijí spolu, uvidí se, co to udělá. Když to nepůjde, rozejdeme se. Nemusíme se kvůli tomu hádat, zůstaneme přáteli.

K zamyšlení

- ◆ Porovnej, jaký postoj měl ke své ženě Adam, když zhřešil (1 Moj 3,12), a jaký vztah má Kristus ke své nevěstě - církvi (Ef 5,26.27)

Čtvrtek

1 Jan 4,7

Ovlivňuje naše láska k Bohu naši schopnost milovat člověka?

Opravdová láska

Když se řekne, láska k partnerovi není pouhý pocit, ale zásada, může nás to pobouřit. Když se však nebojíme si tuto myšlenku připustit, poznáme, že taková láska vede do nejhlubších míst a k nejvyšším krásám.

Milovat znamená být hotov sdílet se, dávat, dávat druhému až k ochotě dát za něho svůj život. Taková láska nemá zdroj jen v citech, které se mohou rozvíjet a prohlubovat, ale také v uváženém rozhodnutí. Taková láska se nehýčká iluzemi. Je to ovoce rozhodnutí, které udělal každý člen dvojice, rozhodnutí, které je vůlí obou. Taková láska je odrazem lásky Boží. Je to trvalý akt věrnosti a spojení, který vydrží v nepřízni a obtížích.

Namítneš ale, že láska je přece cit. Ano, také. Bible ho označuje slovem filia, láska jako cit. To je cit, který může vést k hlubokému vztahu přátelství a stát se základem trvalé lásky. Filia je hluboký citový vztah k nějakému člověku. Je to cit, který se rozvíjí bez zjevných důvodů a vysvětlení.

O takové lásce, kde je spojení

1. výběr partnera a rozhodnutí zůstat mu věrný.
2. s hlubokou citovou motivací.

píše Jer 31,3.

K zamyšlení

Proč mluví Bible tolik o trvalých vztazích

- Boha k člověku,
- muže k ženě...?

Mar 12,28-31

Co mají společného dvě velká přikázání?

Učit se milovat

Zase nějaký pojem! Copak nemá být láska spontánní? Nemá vycházet přímo z hloubky člověka? Nesmí být přece vypočítavá! Jak se ji můžeme učit?

Láska, spojení, manželství - nevzniká během chvíle, neuskuteční se jedním „ano“. Bůh do nás vložil touhu milovat a během života by se z ní měla stát schopnost milovat. To podle toho, jak sami lásku přijímáme, jak ji odrážíme a jak se ji učíme. - V mládí se pak láska, schopnost milovat, dávat a dávat se - začíná plně zaměřovat na jednu osobu, pro ni se rozhoduje a nachází uspokojení v plném odevzdání. Zlatou nití, která prochází Ježíšovými naučnými rozhovory, je láska. Kristus učil pravému náboženství, náboženství lásky. Ve slovech „Miluj Hospodina Boha svého...“ používá Ježíš slovo odvozené od slova agapé. Milovat Boha neznamena nechat to na pouhých pocitech. Je to otázka volby a rozhodnutí a zahrnuje také věrnost.

Další slova: „z celého svého srdce, z celé své duše, z celé své mysli a z celé své síly“ vyjadřují duševní pochody, shrnuté slovem „filia“. Tímto druhým přikázáním Ježíš ukazuje, že láska se má vztahovat i na naše bližní. A kdo je více tvůj bližní než člověk, s kterým se rozhodneš žít - tvoje žena nebo manžel, ale i děti, které se narodí z vašeho manželství.

agapé + filia = opravdová láska

K zamyšlení

- ◆ Milovat partnera jako sám sebe znamená také, že partner je Bohem milovaný tak jako já. Před Pánem Bohem stojíme stejně. Ten druhý má potřeby jako já. Také potřebu lásky.
- ◆ Uvědomuj si to lidé kolem tebe? Uvědomuješ si to ty?

Uložit

V biblickém studiu o lásce jsme tento týden viděli, že:

1. Bůh je vnímavý k potřebám těch, kteří chtějí naplňovat jeho vůli.
2. Láska je něžný a hluboký cit, který jde dál, než fyzická přitažlivost. Láska je víc.
3. Je také třeba chtít milovat. Láskou, která vede k vzájemnému závazku.
4. Opravdová láska je zásadou (agapé) i citem (filia).

Otázky k diskuzi

1. Jak rozumíš textu: „Bude to žena, kterou synu mého pána předurčil Hospodin“ (1 Moj 24,44)?
2. Co může vést člověka k tomu, aby měl styk s někým, koho nemiluje?
 - ◆ čistě fyzická přitažlivost,
 - ◆ zvědavost,
 - ◆ touha po dobrodružství,
 - ◆ zadostiučinění, že už to umí
 - ◆
3. Můžeš srovnávat svou lásku k Bohu s láskou, kterou cítíš k rodičům, přáteli, přítelkyni? Rozbere svou odpověď.
4. Proč je přátelství důležitou složkou při budování trvalé lásky?
5. Když Pavel píše (Tit 2,4.5), že mladá žena se má učit milovat manžela a děti, můžeme si klást otázku, o jaké lásce mluví. Neměla by láska k partnerovi a k dětem vyvěrat přímo z našeho nejhlubšího nitra? Mluví tady Pavel o
 - a) agapé,
 - b) filia,
 - c) o obou? Co si myslíš?
6. Jak se týká rodičů sňatek jejich dcery nebo syna?

Pro mně nové:

Neporozuměl jsem:

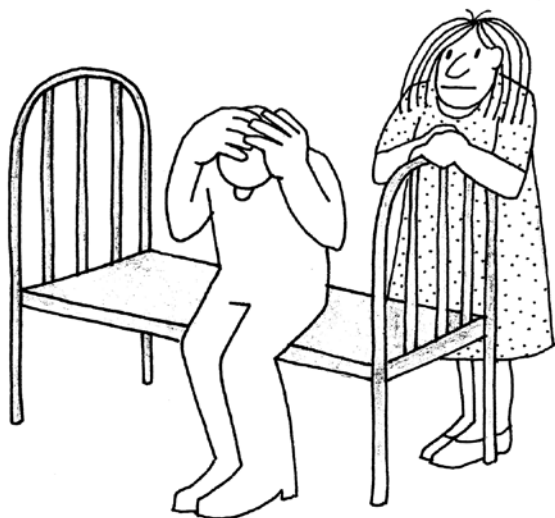
Moje rozhodnutí:

Sexualita

2

**„I řekl Hospodin Bůh: Není dobré, aby člověk byl sám.
Učiním mu pomoc jemu rovnou.“ 1 Moj 2,18**

Biblická zpráva o stvoření jasně ukazuje, že lidská bytost, první člověk, cítil potřebu přítomnosti partnera. Člověk nemůže zůstat sám, potřebuje někoho, s kým by mohl hovořit, někoho sobě rovného.

Bůh dal muži určité charakteristiky jiné než ženě. Muž a žena mají jeden druhému co říct a čím se doplnit. Vzhled, způsob myšlení, přístup k problémům vykazují povětšinou určité typické znaky pro muže a určité pro ženy. I jejich sexuální vyjádření a potřeby se liší. Jejich sexuální rozdílnost je však více přitahuje než oddaluje.

Sexualita je mnohem více než tělesná otázka. Je to důležitý způsob vyjádření a komunikace.

Neděle

1 Moj 2,18-22

Proč „není dobré, aby byl člověk sám?“

Tělo z mého těla

Adam byl postaven do ideálního prostředí, ale Stvořitel mu umožnil pocítit potřebu bytosti, která by s ním sdílela vše, co prožívá. V tuto chvíli znovu přichází Bůh se svou stvořitelskou mocí. A takovou sdílející bytost tvoří z mužova těla. Přivádí mu ženu, které Adam sám

dává jméno: „Kost z mých kostí a tělo z mého těla.“ 1 Moj 2,23

Bůh si přál tyto dvě podobné, rozdílné, doplňující se bytosti. Jejich odlišnost i vzájemná přitažlivost a touha byly darem Stvořitele.

I dnes, kdy je náš svět kvůli hříchu už tak smutný a deformovaný, můžeme ve vztahu mezi mužem a ženou vidět mimořádnou dimenzi lidské bytosti, v které nám Bůh chce dát poznat i svou vlastní lásku k nám.

K zamyšlení

- ◆ Co nám říká stvoření ženy o Pánu Bohu?
- ◆ Co krásného vidíš na tom, že muž a žena jsou různí?

Žalm 139,13-17

Jaká je božská bytost, která takto stvořila lidskou bytost?

Mimořádná funkce

Žalmista David se dívá na své tělo jako na dar od Boha Stvořitele. Je úžasné, ale jako ke všemu, potřebujeme informace, jak s ním zacházet. Stvořitel nám tyto informace dává v Bibli.

Tvé tělo má dlouhou řadu fyziologických funkcí. Díky jim můžeme jíst, pít, mluvit, chodit, dýchat... Sexualita je částečně také fyziologickou funkcí, i když ji nemůžeme plně srovnávat s jinými funkcemi.

Co by se stalo, kdybychom nejedli, nepili nebo nedýkali? Za nějakou dobu zemřeme. Se sexualitou je to trochu jiné. V případě, že nežijeme pohlavním životem nebo ho na nějakou dobu přerušíme, nejsme ohroženi (jak prokázali ve svých výzkumech američtí sexuologové Masters a Johnson). Sexualita však stále zůstává, jsme muž nebo žena.

Projevy svého pohlaví můžeme ovládat, tato funkce závisí na nás, můžeme určit, že ji nepoužijeme, když pro to není vhodná doba. Bůh nám tuto možnost dal. Když chceme, můžeme svou sexualitu ovládat. Proto jsme sami zodpovědní za způsob jejího využití.

K zamyšlení

- ◆ Davidova báseň, 139. žalm, je velmi krásný. Jak bys ty vyjádřil vděčnost za své tělo?

Úterý

5 Moj 24,5

Co bylo cílem tohoto předpisu? Co to vypovídá o vztahu Stvořitele k novomenželům?

Rehabilitace radosti

Čti text Písni písní 4,1-7.

Stává se ti, že se chvěješ po těle, když vidíš chlapce nebo dívku, kterou máš rád? Je to špatné? Rozhodně ne! Bible to potvrzuje, dokonce doporučuje, ale... říká ti, abys nevyjadřoval svou sexuální

touhu komukoli a jakkoli.

Někdo se zase mylně domnívá, že fyzické projevy lásky jsou samy o sobě špatné, ale Bible nic takového neříká. Naopak.

Bůh nás stvořil jako muže a ženy, s možností prožívat sexuální touhu a odpovídat na ni. Můžeme za to být jistě Stvořiteli vděční, ale zároveň nezapomeňme, že nám dal tento dar proto, abychom mohli tímto prožitkem zažívat opravdovou lásku. Kniha Píseň písní je oslavou lásky mezi mužem a ženou. Ukazuje, jak má být tělesný projev lásky projevem nejhlubších citů.

Čti Přísl 5,18.19. Podle Bible je radost z milostného prožitku určena oběma partnerům, nejen jednomu z nich. Když uvažujete o manželství, dejte si záležet na tom, abyste věděli, jak umožnit i partnerovi, aby byl šťastný, aby prožíval stejnou radost jako vy. To může být závislé na znalostech o pohlavním životě, ale mnohem více na okolnostech, na vztazích. Důvěra, vzájemný respekt, jistota a klid jsou bezpodmínečně nutné pro budování opravdového spojení, které vede k potěšení.

K zamyšlení

- ♦ Co nového jsi objevil na Stvořitelově daru sexuality a na Božích radách pro používání tohoto daru?

Job 31,1

Co chce Job říct?

Smlouva s očima

2 Sam 11,2-26

Podívej se Adamovými očima na Evu, která byla právě stvořena. Potom se podívej na Bat-šebu Davidovými očima. Jaký je v tom rozdíl? Adam toužil po Evě, kterou dostal od Boha za ženu. David naopak prahнул po ženě, která mu nebyla určena. Byla ženou jiného.

Mat 5,27.28. Hledět na ženu. To sloveso zahrnuje úmysl. Protože hledět zde znamená zaměřit pozornost na někoho nebo na něco. Dívat se, aby... Má to zaměření, směr, cíl.

Pán Ježíš ukazuje, že nevěra, cizoložství vychází ze srdce. Promýšlení a záměr jsou přípravou na čin. Je dobře, když chceme uskutečnit plán, který může Bůh potvrdit. Například plán oženit se, to je dobré. Sexuální touha, která se k tomu vztahuje, je dobrá. Ale chtít uspokojit svou touhu způsobem, s kterým Bůh nesouhlasí, je chtivost. A ta není totožná s láskou.

Tak můžeme pochopit, jak důležité rozhodnutí udělal Job (viz Job 31,1): smlouva s očima. David takovou smlouvu neuzavřel. Důsledky jeho činu byly děsivé a projevíly se na mnoha lidech.

K zamyšlení

- ◆ Je samo o sobě špatné dívat se na hezké ženy nebo krásné muže?
Uzavřel jsi smlouvu se svými očima?
- ◆ Dokážeš se ovládat?

Pís 7,10.11

Proč „jedině pro mého milého...“?

Zodpovědná sexualita

Muži, ženy a mladí lidé si přejí sexuální svobodu. Kvůli ní stále více opouštějí Boží rady a zákony. Důsledky přirozeně přicházejí. Přibývá rozvodů, rozvrácených rodin, dětí, kterým se ublížilo většinou na celý život. Znovu se vyskytují nakažlivé pohlavní choroby, o kterých se předpokládalo, že se zvládnou antibiotiky. Výskyt některých nemocí se vrací, další choroby se objevují.

Čti Řím 1,21-28

Apoštol Pavel se vyjadřuje velmi přísně o situaci lidí, kteří odmítli Boha a jeho zákony. Říká, že „sami na sobě dostávají zaslouženou odplatu“. Měl snad Pavel jako teolog tak záporný vztah k sexualitě? Ne, naopak! Vehementně obhájuje zdravou sexualitu, která člověka neponižuje, ani nepoškozuje.

Čti 3 Moj 18,24-30. Na začátku této kapitoly jsou uvedeny některé praktiky, které jsou Bohu ohavné. On dal pravidla pro život lidí. Lidé cítí, že je i nepřirozené je přestupovat. Nemusíš mít strach, když vyhradíš své sexuální vztahy pro partnera, kterého s Boží pomocí najdeš.

K zamyšlení

♦ Jaké klady a jaké zápory má vztah mezi jediným partnerem a jednou partnerkou? Pročti si znovu verše Šalomounovy poezie - Pís 7,7-11; 4,12-15.

1 Moj 4,1

Jak vnímala Eva plazení, těhotenství a narození svého prvního dítěte?

Pokračování stvoření

Plazení jakožto pokračování stvoření je úžasná zkušenost (1 Moj 1,28; 9.1). Stačí být přítomen narození dítěte, abyste se o tom přesvědčili. To se nezapomene. Ale předání života, to zahrnuje mimořádnou zodpovědnost.

Když jsou pohlavní styky především prostředkem komunikace mezi mužem a ženou, je narození výsledkem vztahu lásky, který přesahuje rozměr pohlavního styku. Narození dítěte je pak očekávané vyvrcholení jejich spojení.

To je však prakticky vyloučeno u oněch tisíců středoškolaček, které čekají nechtěné dítě. Dítě nebylo součástí jejich plánu a příchod dítěte je spíše obávanou než očekávanou událostí.

Čti Žalm 139,13.15.16 a Job 10,8-12. Zatímco Bůh umožnil plodnost a početí, mnoho mladých lidí hledá řešení v přerušení těhotenství, které je protikladem úcty k životu. Kdo se spoléhá na tento traumatizující zákrok, nebude šťastnější. Možná ty chlapce a dívky nenapadlo, že se jim to stane. Vědí však, že početí dítěte je možným důsledkem pohlavního styku.

Sexualita je vznešený dar člověku, kterým se může zapojit do Božího stvořitelského díla. Může se však také krátkozrace spokojit s tím, co člověka ani není hodno, co ho zneuctí a co zneuctí i jeho Tvůrce. (Čti Řím 6,12-20)

K zamyšlení

- ♦ Všiml sis už, že nejtěžší problémy si můžeme připravit tam, kde mělo být nejvíc dobra a požehnání? Řím 6,12-20

Uložit

Dar sexuality přispívá ke štěstí muže a ženy.

- a) Sexualita je funkcí, kterou Bůh připravil pro muže a ženu, a byla dobrá.
- b) Člověk má tuto funkci rozumně používat.
- c) Bůh chce, aby v rámci manželství člověk prožíval potěšení ze sexuálního života.
- d) Nebezpečí špatně používané sexuality jsou reálná.
- e) Narození dítěte má být vrcholem harmonického spojení muže a ženy.

Otázky k diskuzi

1. K čemu bylo v Božím plánu sexualita určena?

- ◆ k potěšení, které přináší
- ◆ pro komunikaci, kterou umožňuje mezi mužem a ženou
- ◆ k plození
- ◆
- ◆

2. Reagují chlapci a dívky stejně po sexuální stránce? Co z toho vyplývá?

3. Jak byste popsali pohlavní život, který odpovídá Boží perspektivě?

4. Co vše patří k zodpovědnosti za pohlavní akt?

5. Jak se v sexualitě projeví

- ◆ svoboda,
- ◆ zodpovědnost,
- ◆ naplnění?

Pro mně nové:

Neporozuměl jsem:

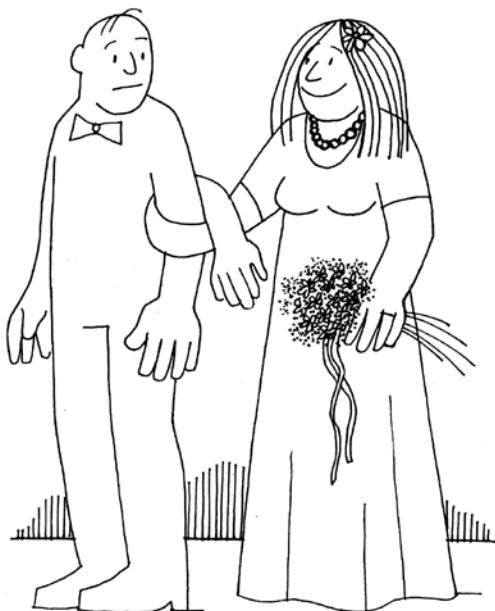
Moje rozhodnutí:

Manželství I

„Manželství at' mají všichni v úctě a manželé at' jsou si věrní, neboť neřestné a nevěrné bude soudit Bůh.“

Žid 13,4

3

Manželství se dnes zpochybňuje. Co se vlastně lidem na manželství znelíbilo? Manželství uzavřené v církvi, nebo manželství uzavřené na radnici? Nebo obojí? Vadí snad ten aspekt stálého vztahu mezi dvěma lidmi? Nebo sama instituce manželství neuspokojuje? Má se hledat nějaká alternativa?

Není lehké odpovědět. Ty máš přednost před těmi, kteří nevěří. Ty máš určité reference, máš Boží slovo. Máš dokonce přístup k Bohu, který ustanovil manželství.

Kladeš si možná otázky týkající se manželství. To je normální. Je přece tolik párů, které „se potopily“. Není lepší zabývat se posádkou lodi (= manžely) než lodí, v které plují (manželstvím)? Je velmi lehké zpochybnit nebo znevážit manželství jako instituci, když účastníci nedodržují pravidla. Možná z neznalosti, ale spíše z nedbalosti. Partneři tolik čekají jen potěšení a uspokojení, že zapomněli na pravidla plavby. Kdo je nezná a neakceptuje, nemůže prožít dobrou plavbu.

Neděle

Ef 5,31.32

V čem spočívá tajemství?

Velké tajemství

V mnoha biblických textech se láska mezi manžely přirovnává k lásce mezi Bohem a jeho lidem. To dokazuje, jak důležitý je vztah mezi manžely. Tak se v Bibli mluví

- ◆ o lásce, která se dává, jak to udělal Kristus (Ef 5,25.26),
- ◆ o tělesném půvabu a přitažlivosti (Ezech 16,7.8),
- ◆ o zasnoubení muže (Krista) a panny (církve) (2 Kor 11,2),
- ◆ o slibu věrnosti ženicha (Boha) a nevěsty (Izraele)(Oz 2,21).

Vztah mezi mužem a ženou je tedy srovnatelný s láskou, která spojuje Boha s pravým Izraelem a Krista s věrnou církví.

Nezapomeň, že tvá věrnost vůči Bohu určuje do značné míry kvalitu tvého vztahu v manželství.

K zamyšlení

- ◆ Připisuješ manželství tak významné místo, jaké mu připisuje Stvořitel?

1 Jan 4,8

Jaký je vztah mezi poznáním Boha a láskou?

Jeden příběh lásky

Čti 1 Jan 4,7-11.16. Ať Bůh dělá pro tebe cokoli, dělá to z lásky. Vidiš to také v jeho velkých „akcích“ - ve stvoření, v poslání Ježíše Krista na zem...

Nezapomeň nikdy na to, že manželství ustanovil Bůh z lásky k člověku. Sám přece řekl, že „není dobré, aby člověk byl sám“. Stvořiteli šlo o bohatý, naplněný život jeho stvoření - člověka. Má na mysli i dobro tvoje. Příběh lásky mezi Bohem a člověkem, mezi mužem a ženou, se začíná odvíjet právě při stvoření. Bůh vkládá do lidských bytostí život a dává jim svou lásku.

Čti Jan 15,13. Bůh se dává člověku. Zvláště v Ježíšově oběti. Dávání je projev lásky. Láska, která se neumí dávat, dát se pro druhého, je padělek.

Vztahy mezi partnery musí být založeny na lásce. Mezi mužem a ženou musí existovat příběh lásky. (1 Moj 2,23.24)

K zamyšlení

- ◆ Proč tolik příběhů lásky končí špatně? Jak se můžeš teď připravit na hledání a volbu partnera (partnerky)?

Úterý

1 Moj 2,23.24

Kterými třemi slovesy je popsán vznik Bohem ustanoveného manželství?

První manželství

Čti Mat 19,4-6

Ježíš neodkazuje na zvyky své doby, když odpovídá na otázku o propuštění manželky. Naopak, odkazuje tazatele na počátek lidské historie, na chvíli, kdy Bůh ustavil manželství. Od té doby se člověk

mnohokrát vzdálil od vůle Stvořitele a prostě šel podle své vůle.

V naší době se hodnota manželství zpochybňuje. Někteří lidé se rozhodují bydlet spolu prostě bez závazků. Jiní se domnívají, že úspěch manželství zajistí předchozím manželstvím na zkoušku. Mají k tomu solidní důvody? Nebylo by lepší řídit se Ježíšovými slovy a podívat se, jak to bylo na počátku, jak to chtěl Bůh?

V textu 1 Moj 2,21-24 zjišťujeme, že na počátku

1. Stvořitel stvořil JEDOHO muže a JEDNU ženu.
2. Přivedl ženu k jejímu muži.
3. Řekl, že muž opustí svého otce a matku...
4. aby se mohl připojit jeden k druhému.
5. Stanou se jedním tělem, budou tedy mít společný sexuální život.

Vezmi tento text vážně. Jedná se o původní, první manželství.

K zamyšlení

♦ Je přehnané říkat, že těchto pět bodů se nedá obejít? Co si o tom myslíš?

Mat 1,18-20

Jak popisuje anděl vztah Marie a Josefa? Co tím rozumíš?

Biblické zasnuby

K uzavírání manželství se váží různé zvyky. V naší době už nemají zasnuby zvláštní význam. Biblické pojetí sňatku se váže k zasnubám. V biblických dobách byly zasnuby zákonným ustanovením. Společensky už byli snoubenci považováni za manžele, ale jejich tělesné spojení se uskutečnilo až později. Mojžíš dělá významný rozdíl mezi zasnoubenou pannou a tou, která zasnoubená není.

Čti Mat 1,18-25. Sňatek Marie a Josefa byl ohlášen. Zasnuby vytvářely pouto mezi snoubenci. Kdyby se chtěl Josef s Marií rozejít, musí to udělat veřejně. (Ze známých důvodů uvažuje, že to udělá potají.)

Vykonání ohlášek, vyhlášení sňatku bylo součástí sňatku. Anděl mluvil o Marii jako o ženě Josefa. Josef je nazván jejím manželem. Přesto ještě spolu nebydleli a neměli pohlavní styk.

K zamyšlení

♦ **Může mít křesťan jen civilní svatbu?**

Mat 19,5.6

Co znamená „připojí se k...“? Jde také o závazek, o slib věrnosti?

Co Bůh spojil...

Slovo připojit se (v hebrejštině dabag) znamená přitisknout, přiléhat nebo spojovat. Spojení je takové, že pozdější rozdělení by způsobilo roztržení, trhlinu.

Jinak řečeno, to „jedno“, které vznikne manželstvím, by muselo být rozříznuto jako by se jednalo o chirurgický zákrok. Stejný termín se používá k vyjádření lásky a připojení se věřícího k Bohu (5 Moj 30,19.20: „miloval Hospodina... a přimkl se k němu“).

V Novém zákoně se používá řecké sloveso, které lze přeložit jako „upevnit, přitisknout, semknout, spojit, sjednotit“. Používá se také k vyjádření vztahu mezi křesťanem a Kristem (1 Kor 6,17: „kdo se oddá Pánu“).

Ať se jedná o spojení muže a ženy nebo věřícího a Boha, je zde přísaha věrnosti. Čti Ez 16,8. Bůh přísahal své nevěstě - Izraeli, a vešel s ní ve smlouvu. Postoj muže k ženě má být stejný.

K zamyšlení

♦ Představuješ si takto své spojení s životním partnerem?

1 Kor 7,39

S kým se může vdovec oženit, za koho se může vdova provdat?

V Kristu...

Uvědomil sis už, že Ježíš zahájil své veřejné vystoupení účastí a zázrakem na svatbě? Sňatek neměl v jeho době jen osobní a společenský, ale i náboženský význam. Co z toho ještě zůstalo?

Čti Žid 13,4. Odpovědnost spočívá na jedinci. Jen ty můžeš dát Bohu první místo ve svém manželství. Obřadem ve sboru se to veřejně projevuje. Není to magický rituál, sám o sobě nevytvoří pouto mezi tebou a tvou snoubenkou. Kazatel a členové církve jsou pouze svědky vašich vzájemných slibů a předkládají vaše spojení Bohu.

Jako dvojice tím projevíte, že jste opravdu částí církve, Kristova těla. Říkáte tím vlastně sboru, do kterého patříte: „Klíčový bod našeho života je také vaší záležitostí!“ Budete mít radost z této slavnosti, při které projevíte vůli žít spolu. Budete si přát, aby lidé, které máte rádi, měli účast na vaší radosti. Budete moci projevít, že jako mladí lidé ještě věříte, že potřebujete Boží pomoc, abyste obstáli v nejkrásnějším podnikání života.

K zamyšlení

- ◆ Ježíš projevil svůj respekt vůči manželství jako Boží instituci, když se účastnil svatby v Káně. (Jan 2)

Uložit

Cílem tohoto úkolu bylo objevit, co vše zahrnuje Bible do úplného manželství.

- Jedná se o příběh lásky mezi dvěma partnery.
- Ten, kdo se dává, projevuje lásku.
- Manželství, jaké si přál Stvořitel, je charakteristické aspektem
 - sociálním (opustí rodiče),
 - citovým (připojí se k partnerovi) a
 - fyzickým, sexuálním (stanou se jedním tělem).
- Biblické pojetí nedává místo manželství na zkoušku.
- Bůh má účast na spojení muže a ženy (co Bůh spojil...).
- Sňatek uzavíraný před církví vyjadřuje, že
 - snoubenci si přejí, aby církev sdílela jejich radost a rozhodnutí,
 - manželství je Boží dar,
 - manželství, který má obstát, žije věrností a láskou, kterou přijímá od Boha,
 - vztahy v manželství jsou srovnatelné se vztahy mezi Bohem a věřícím.

Otázky k diskuzi

1. Rozeberte tento citát:

„Institute manželství, které má být podle nebeských intencí pro člověka požehnaním, je ve většině případů zneužito a stává se tak hrozbou nebo zlořečenstvím. Většina mužů a žen vstupují do manželského svazku tak, jako by stačilo mít rád, aby se všechny otázky vyřešily.“

2. Od které chvíle se v biblických dobách považovalo manželství za uzavřené? 1 Moj 5,1; Rút 4,1.9-13.

3. Co přesně vyjadřují slovesa z 1 Moj 2,24:
- opustit,
 - přilnout k,
 - stát se jedním tělem.

Myslíš, že manželství, kterému chybí jeden z těchto tří aspektů, může být úplným manželstvím?

4. V čem se závazek mezi mužem a ženou podobá závazku vůči Bohu?

5. Jaké nevýhody může mít manželství uzavřené mezi dvěma osobami, které nejsou ze stejného náboženského společenství?

- nemožnost sdílet hluboké duchovní zážitky,
- různé názory na věčnost,
- účast na pobožnostech,
- účast na jiných aktivitách,
- křest a duchovní výchova dětí,
- způsob využití volného času,
- respekt k Božím přikázáním,
-

Pro mně nové:

Neporozuměl jsem:

Moje rozhodnutí:

Manželství II

4

Kolem nás žije mnoho párů. Někteří z nich nejsou manželé, často proto, že mají sklon odmítat každou autoritu nebo instituci. Úplné odmítání autorit vede k určité nejistotě, jak vlastně jednat.

Někdo se domnívá, že osvobození mu přinese, když se nebude zabývat žádnými pravidly, když bude dělat jen to, co mu přináší potěšení. Potom se mu ale všední život zdá velmi nezajímavý.

Navíc se může jevit, že finančně a právně je výhodné dát přednost volnému soužití místo manželství. To může mít různé formy: občasné, krátkodobé společné bydlení partnerů, kteří nemají žádné společné plány; soužití mladých lidí, kteří nemají v plánu uzavřít manželství; manželství na zkoušku...

Existují však stále i soužití manželů, v kterém má místo přísaha věrnosti před Bohem a lidmi, se všemi důsledky, které to přináší.

Neděle

Skut 20,35 (kral. překlad: „Blahoslavenější je dáti nežli bráti.“)

Platí Ježíšův výrok i o manželství?

Manželství a sexualita

Milostné sdílení v tělesné oblasti se vytváří postupně, vyžaduje takt a trpělivost. Proto Bůh už na začátku řekl, že „budou jedno tělo“. Nestane se to najednou. Soulad v této oblasti je třeba hledat. Zde nachází svůj plný smysl věrnost a touha dávat i přijímat potěšení.

Čti: 1 Moj 2,24; 29,20.21; Rút 4,13; 1 Kor 7,2.8.9. Z těchto textů je zřejmé, že pohlavní styky mají přicházet až v manželství jako vrcholný projev vztahu muže a ženy. Ale vrcholným projevem mohou být právě tehdy, když přicházejí až po sblížení, poznávání a sdílení dvou lidí. Jinak se tento mimořádně obohacující akt stává ponižující.

Když člověk miluje a když dává, když se dává - je to navždy. Nepůjčuje se. Už samotná ta slova dávají tušit zradu: „propůjčit se“. To nás hned napadne: zpronevěra, zfalšovaný podpis, nekrytý šek.

Naopak zase můžeme říct, že opravdová láska se může zvlášť na začátku vyjadřovat velmi nešikovně. Každé milostné obětí se nemusí nutně povést. Je k tomu zapotřebí něhy, sebeovládání a vnímání druhého. Nepřehánějme obtíže tělesné lásky. Jsou to přirozená gesta, je však třeba, aby oba partneři byli pozorní ke štěstí toho druhého.

K zamyšlení

- ♦ Čti 1 Kor 6,18-20. Udělej si čas a promysli, co je zde napsáno. Jsi přesvědčen, že Bůh dává člověku rady a informace z lásky a pro jeho dobro?

1 Kor 7,2.8.9

Jaké rady týkající se sexuálních potřeb člověka dává apoštol Pavel?

Sexualita mimo manželství

„Jsem podle Bible povinen vzít si dívku, s kterou jsem měl styk, i když ji nemám rád?“

Někdo jde až tak daleko, že říká: Když mám s někým pohlavní styk, jsme už manžely. To by redukovalo manželství na pouhý tělesný kontakt.

Co se vlastně říká v uvedeném textu?

1. Chceš mít sexuální kontakt? Ožeň se.
2. Žít intimně s tím, s kým jsem neuzavřel manželství, je nečisté.

Je možno to říct srozumitelněji?

Mnoho lidí během života různě narušilo vznešené poslání, ke kterému Bůh člověka určil. Ať nesprávným partnerským životem, nečestností či jinak. O jakém řešení mluví apoštol Pavel? Čti 1 Kor 6,9-11.

Zdá se, že mladý člověk někdy chce utéct všemu, co ho omezovalo v dětství. Říkali mu: „To se nedělá!“ Ta věta se mu nelíbí. Ale nedostane se dál, než že zamění tuto větu za jinou: „To dělají všichni!“ A jedná podle toho. Chlapec nebo dívka mají strach nebýt jako ostatní. Vlastně tím chtějí budovat svou křehkou identitu, protože sami o sobě hodně pochybují. Ti „všichni“ jsou často sami velmi nejistí a nezralí. Proč tedy přejímat jejich praxi a přizpůsobovat se jim za každou cenu, „dělat to jako oni“?

K zamyšlení

- ◆ Co asi může bránit lidem, kteří se mají rádi, aby se vzali?

Úterý

Dnes neuvádíme texty, protože Bible nezná manželství na zkoušku.

Manželství na zkoušku

Někteří lidé považují za prozíravé a dokonce moudré nezavázat se, dokud nejsou jisti, že by mohli dodržet svůj slib. „Když to nepůjde, rozejdeme se, bez výčitek a právních komplikací.“

Některé dvojice praktikují „manželství na zkoušku“ s dobrým úmyslem. Chtějí potom opravdu vstoupit do manželství. Ale začít tím, že si nechají otevřená zadní dvířka - je nejlepší způsob, jak havarovat. Když přijdou rozpory - a ty přijdou - ze začátku se to snášší. Ale když se to opakuje, vzdávají to, dvojice se rozpadá.

Oba „opustili otce i matku“, „stali se jedním tělem“, protože spolu žili. Přesto chyběl důležitý třetí rozměr pravého manželství: slib, smlouva, věrnost, závazek, trvalé odevzdání.

Kdyby byl tento způsob užitečný a dobrý, jak si mladí lidé často přejí, bylo by výsledky vidět, v důsledku by ubývalo rozvodů. Ale není tomu tak. Jakou hodnotu má tedy manželství na zkoušku?

K zamyšlení

- ♦ Jak to vidí tvoji kamarádi, jak dlouho bude trvat jejich láska? Jak to vidíš ty? Proč?

Mat 5,8

Jaký vztah má tento verš k manželství?

Zásnuby dnes

Pro svatbu se lidé nerozhodnou v jediné chvíli. V některých zemích jsou docela běžné zásnuby. Je to malá rodinná slavnost a po ní to už snoubenci berou vážně. Nežijí ještě společně, ani jako manželé (tím se liší od „manželství na zkoušku“). Je to doba, kdy zvažují základní postoje své i partnerovy.

Jak dalece mají být tvé životní cíle stejné jako cíle tvé snoubenky? V kterých bodech musíte mít rozhodně stejné postoje? Je nutné, abyste měli společné zájmy? Proč je důležité, abyste si vyjasnili postoje k používání peněz i povinnosti v domácnosti? Bylo by rozumné společně zvážit, kolik byste chtěli mít děti? Je určitě nutné, abyste si vyjasnili, jaké místo chcete později dát ve svém společném životě Bohu?

Možná se ti ty otázky zdají hodně vážné a obtížné. Přesto je třeba se jimi jednoho dne zabývat. Pokud se na nich co nejdříve neshodnete, může být potom pozdě. Náš sexuální život záleží silně na tom, jakou máme představu o člověku - zda ho považujeme za bytost Pánem Bohem stvořenou, obdarovanou také schopností komunikovat, která má dar sexuality a umí dávat i přijímat. Takto přijímané manželství má jinou dimenzi než manželství, kde jsou partneři na vše sami.

K zamyšlení

- ◆ Když zjistíte, že si natolik rozumíte, že se budete moci zavázat ke společnému životu, vaše touha se potom v manželství naplní v sexuální intimitě a prohloubí harmonii vašeho vztahu.

Ezech 16,8

Jak se zpečetila smlouva mezi Bohem a Izraelem?

Smlouva

Když uzavírá dohodu Bůh s člověkem nebo dva lidé mezi sebou, je v ní obsažen závazek a smlouva. Nejde o pouhý podpis. Muž a žena uzavírají smlouvu, uzavírají manželství.

Je to smlouva mezi nimi a zároveň před Bohem. Čti Mal 2,14. Všiml sis, že Bůh je nazván svědkem smlouvy mezi manžely? O manželce se zde mluví jako o „ženě tvého mládí“ a „ženě podle smlouvy“. Byt nevěrný manželovi nebo manželce podle smlouvy znamená tedy porušit smlouvu uzavřenou s ním (s ní), již byl Bůh svědkem.

Čti Přísł 2,(16) 17. „Opouští druhá svého mládí.“ U Malachiáše i v Příslovi se mluví o slibu věrnosti, který byl dán v mládí. Nyní byla smlouva zrušena, Bůh jako svědek je zřejmě ignorován. Rozvod zničil smlouvu i sliby.

K zamyšlení

◆ Jak dlouho platí manželská smlouva?

Luk 10,27

Kde se učíš milovat Boha? Kde bereš sílu milovat bližního?

Neopakovatelný příběh

Muž a žena nastupují do lodi manželství. Potřebují lásku, vesla, kterými se dostanou kupředu. Ale na lodi potřebují ještě jednoho, kdo je svědkem jejich závazku, kdo je také zdrojem jejich lásky.

V manželství více než jinde platí obě velká přikázání. Kdo vnímá Boží lásku a sám Boha celou bytostí miluje, prožívá také plněji lásku k partnerovi. Už víme, že je to vztah, ve kterém je „blahoslavenější dát než brát“. A láska je dávání, umění, vynalézání, aktivita i trpělivost, schopnost umět čekat i umět jednat - mít druhého rád jako sám sebe.

Jak už víme, manželství není jen projev citů, nestačí ani nutná odvaha, je třeba závazek, slib, kotvu lodi. Je třeba zůstat v kontaktu s Tím, kdo ustanovil manželství. V něm se vždycky oba zase můžeme najít.

K zamyšlení

- ◆ Formuluj si nahlas odpověď na otázku: Co není a co je manželství? Odpovídá mé očekávání mým odpovědím na to, co není a co je manželství?

Uložit

Tento úkol chce ukázat, jaké hodnoty má manželský svazek.

- a) Manželství je jediné spojení, do kterého patří sexuální styky.
- b) Vztah mezi partnery musí být založen na principu dávání a přijímání.
- c) Manželství na zkoušku má velmi nejistý základ.
- d) Před uzavřením manželské smlouvy je nutné vzájemně si ujasnit základní životní postoje a plány. Pohlavní život je však rezervován až pro manželství.
- e) Rozvod je těžké narušení smlouvy, jejímž svědkem byl Bůh.

Otázky k diskuzi

1. V pasáži 1 Kor 7,2-5 najděte verše, v kterých jsou následující zásady:

- a) Manželství spojuje muže a ženu.
- b) Muž a žena mají stejná práva a povinnosti.
- c) Sexuální styky jsou součástí zdravého manželského života.
- d) Je možno se jich na určitou krátkou dobu zříct.

2. Co vše podle tebe podporuje harmonii, rozvoj a trvání manželství?

3. Rozeberte následující citát:

„Když jste se zasnoubili a neznali jste charakter toho nebo té, s kterou chcete uzavřít manželství, nedomnívejte se, že závazek zasnub vás nutí v každém případě vstoupit do celoživotního svazku s někým, koho nemůžete milovat ani si ho vážit. Než se zasnoubíte, vážně to promyslete; je však mnohem lepší zrušit zasnoubení před svatbou, než se potom rozvést (jak to mnoho lidí dělá).“
E.G.Whiteová, Poselství mládeži

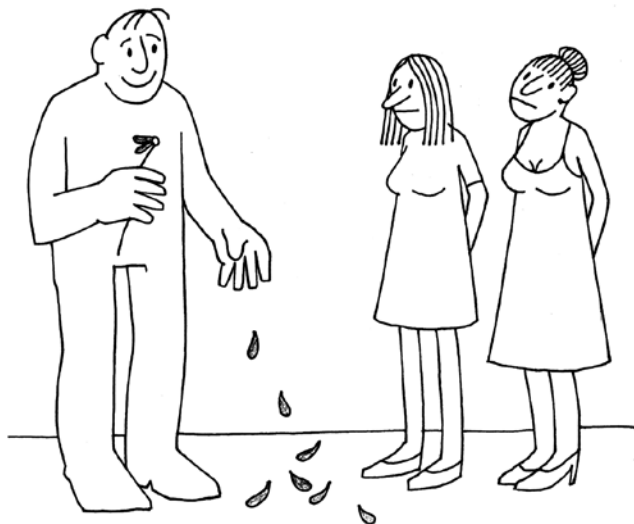
Pro mně nové:

Neporozuměl jsem:

Moje rozhodnutí:

Volba partnera

5

Někteří mladí manželé prožívají zklamání, protože se po nějaké době přesvědčili, že jejich partner není tak ideální, jak si představovali. Přesnější by bylo říct, že chlapec může mít například rád svou představu, ne skutečnou dívku. Neakceptuje ji takovou, jaká je.

Je pravda, že naším partnerem nemůže být kdokoli. Je třeba se rozhodnout pro toho, s kým si rozumím, ke komu mám náklonnost... Je ale také pravda, že ani s tím, s kterým se k sobě opravdu „hodíme“, neudržíme trvalý, hodnotný vztah, pokud neumíme komunikovat, dávat a sdílet se, pokud neumíme mít rádi.

„Je-li nějaké téma, které je třeba dobře promyslet, pak je to manželství. A je-li někdy třeba se řídit radami Bible, pak je to tehdy, když se rozhodujeme, s kým spojíme svůj život.“ EGW, Křesťanský domov

Neděle

3 Moj 19,18b; Mar 12,31a

Jak má jeden člověk mít rád druhého?

Vzájemná láska

V Ježíšových očích nemůžeš milovat bližního, pokud nejdříve nemáš rád sám sebe. Můžeš a musíš tedy milovat sebe. Špatné pochopení této lásky vůči sobě, špatné sebepojetí může vést k sebeopovrhování, k sebeodmítání nebo naopak k iluzi o sobě samém. Kdo trpí těmito problémy, nemůže mít opravdu rád svého partnera.

Co s tím? Boží slovo nám radí, co dělat, abychom neupadli do takového stavu sebepojetí, špatné lásky k sobě samému.

- Nejdříve musíme pochopit, kým jsme, a přijmout to. Naše místo je vždycky místem, kde nás vidí Bůh. Naše sebepojetí se formuje tím, že víme, kým jsme pro Pána Boha: obyčejní, hříšní lidé, ale také jeho dcery a synové. Jsme jím milovaní, nikdo nás nemůže zbavit jeho lásky. Čti Řím 8,38.39.
- Potom si položme několik konkrétních otázek. Přijímám sám sebe a všechno, co s tím souvisí? Jak zacházím se svým tělem? Jak rozumím sám sobě, jak se orientuji ve svých pocitech (vášeň, cit, touha)? Jak používám svou čest, svou vnitřní, duševní sílu? Jakou roli připisuješ své inteligenci (schopnost rozhodování, sebekontrola...)?

Proto také hledej partnera, která by tě přitahoval celou osobností - tedy city, duševními vlastnostmi i rozumovými schopnostmi. Nestačí vybrat jej ze soucitu, ani pouze rozumem, nebo prostě „na první pohled“.

K zamyšlení

- ◆ Jak si odpovídáš na otázku: „Kdo jsem?“
- ◆ Projevuje se ve tvém sebepojetí jistota, že tě Bůh miluje?

Jan 3,16; 1 Petr 1,17-19

Pro Boha jsi vzácný, přijímá tě takového, jaký jsi. Jak to víš?

Vzájemné přijetí

Toho, kdo nemá rád sám sebe, lidé také většinou nepřijímají. Někdo je přesvědčen, že není hezký, je moc tlustý, příliš hubený, moc velký nebo hodně malý. Někdo se necítí dobře, protože si myslí, že ho Bůh ani lidé nepovažují za dost dobrého. Jiný je nešťastný, protože nemá společenské ocenění, není dostatečně finančně ohodnocen a materiálně na tom opravdu není dobře.

Uvědom si ale skutečnost, že Bůh ti nejen z lásky dává život, ale chce tě také připravit pro věčný život. Když on tě považuje za vzácného, kdo jsi ty, jeho stvoření, abys sám sebe nepřijímal? A tak jako tebe přijímá Bůh každého, i tvého partnera.

Za partnera si můžeš vybrat toho, jehož charakter, chování, vzhled i duchovní zaměření se ti líbí. Je ti na něm něco základního odporné? Pak nezačíněj. Váhání, potlačované pocity, smiřování se se vším - to nejsou dobré ukazatele. Ani sebeobětování sem nepatří. - Nezapomeň, že životem budeš procházet také s rodinou partnera. Ta k němu patří.

Má-li být manželství dobré, musí mít v základech vzájemnou úctu manželů.

K zamyšlení

- ◆ Čeho si vážíš na svém partnerovi? Respektuješ ho jako celou osobnost?
- Pokud ano, je to dobrý ukazatel.

Úterý

Fil 2,3.4

Jak se máš chovat vůči bližnímu a tedy i vůči partnerovi?

Vzájemný respekt

V dnešních verších se mluví o ctižádosti a ješitnosti, o vlastních zájmech. Právě ješitnost a ctižádostivost vzdaluje člověka od Boha. Kdo touží po chvále, je v podstatě zaměřen sám na sebe. Kdo miluje jen sám sebe, v podstatě nemiluje Boha a není pak schopen milovat ani bližního či partnera.

Kdo nemá respekt sám vůči sobě, a partnera spíše uctívá, buduje také nezdravé vztahy.

Dobré manželství není možné bez vzájemné úcty. Velký věkový rozdíl partnerů může přispět k tomu, že vzájemný respekt nebude vyvážený. Biblická výzva, abychom považovali druhé za přednější než sebe, se ale netýká soucitu, na kterém by někdo chtěl budovat trvalý vztah. Soucit je jedním z nejhorších základů pro manželství.

Nesmíme se podceňovat. Naopak, jeden pro druhého má v manželství hodnotu. Vzájemný respekt se vyznačuje tím, že s druhým počítáme, že oba dva plánujeme svůj podíl v budoucím manželském spojení. Podceňování partnera nesmí mít v tomto vztahu místo.

K zamyšlení

- ♦ **Máš zdravý vztah respektu vůči svému partnerovi? Máš dost respektu i vůči sobě, aby si tě mohl tvůj partner vážit?**

1 Moj 2,18.23

Potřebuje člověk kontakty a komunikaci? Co můžeš k tomu říct?

Skutečná komunikace

Člověk je společenský, není určen k samotářskému životu. Potřebuje společnost, kontakt a dialog. V rozhovoru, v komunikaci je schopen vyjádřit a vysvětlit své pocity a myšlenky.

Když si popovídáš s neznámým člověkem, poznáš, kdo to je. Chceš lépe poznat svou budoucí manželku? Mluv s ní tedy, hovoř, mluv. Řekni, co tě zajímá, ale nedrž sám monolog. Naslouchej, naslouchej, naslouchej jí. To ti umožní poznat, na jakou vlnovou délku je naladěna, poznáš, jestli si můžete rozumět.

Když se chcete vzájemně poznat, je životně důležité spolu mluvit a jeden druhému naslouchat. Hovořte spolu co nejčastěji, než vstoupíte do manželství. Zjistíte-li, že jste jeden druhému intelektuálně a duchovně příliš vzdáleni, dejte pozor. Je možné, že později byste už nedokázali spolu hovořit. Když se jeden nezajímá o to, co druhý říká, přestávají si rozumět. Manželství, kde se nemluví, je mrtvé.

Když partneři mluví spolu málo nebo vůbec, mají malou šanci se spolu modlit. Není modlitba životně důležitou a neodmyslitelnou součástí křesťanského manželství?

K zamyšlení

◆ **Umiš mluvit se svou přítelkyní, přítelem? Naslouchá ti vždycky pozorně?**

Čtvrtek

„Láska nespočívá v tom, že se díváme do očí jeden druhému, ale že se díváme stejným směrem.“ A.de St-Exupéry. Co si o tom myslíš?

Mít společný ideál

Ten, kdo uzavírá manželství, si uvědomuje, že má jít cestu života s tím druhým. Je to těžké, když jde každý jinou cestou. Výhodnější je, když sledují v životě jeden cíl.

Pro společný život je třeba:

1. chtít udělat druhého šťastným,
2. mít podobné názory na společnost, práci, peníze a přátele,
3. dohodnout se na způsobu výchovy a zacházení s dětmi,
4. mít společný kladný postoj k rodičům, členům rodiny, přátelům, k lidem potřebným a k těm, kteří potřebují pohostinství,
5. dát v manželském životě místo Božím věcem.

K zamyšlení

- ♦ Máš-li přítele (přítelkyni), mluvte spolu o těchto pěti bodech. Máte k nim podobné postoje?

2 Kor 6,14-16

Proč je lepší, když si křesťan nebere nevěřící(ho) partnerku (partnera)?

Společné východisko

Včera jsme studovali podmínky, které přispívají k plnému a stabilnímu manželskému životu. Přesto se mnoho manželství rozpadá, protože nevěnovali těmto zásadám pozornost. Je-li to obtížné pro věřící partnery, oč víc můžeme chápat Pavlovu výzvu, aby se neuzavírala manželství věřícího s nevěřícím.

Ukazuje protiklady, které se vzájemně vylučují: spravedlnost - nespravedlnost, světlo - tma, Kristus - Beliál, věřící - nevěřící. Jedná se o dva světy, které jsou ve vzájemném konfliktu.

Je možné se v takových protikladech rozvíjet a sledovat společný životní cíl? Je zde riziko rozpadu. Je naivní myslet si, že v manželství to půjde samo, a počítat s tím, že věřící přivede nevěřícího partnera k víře.

Napětí, která vznikají z nepochopení a z odlišného životního stylu (v oblasti společenské, kulturní, výchovné, o náboženství nemluvě), se pomalu ale jistě hromadí, až jsou nezvládnutelná. Propast mezi dvěma lidmi, kteří si byli tak blízko, se zvětšuje.

Je lepší přemýšlet dříve, než jednáme. Je lepší plakat jeden den než celý život.

K zamyšlení

- ◆ Jak moc dokážeš milovat toho, kdo nemiluje Boha, Bibli, s kým nesdílíš víru, plány, myšlenky...?

Uložit

Volba životního partnera není snadná. Má-li být tvé manželství dobré, zvažuj alespoň těchto několik otázek:

1. Existuje mezi vámi opravdová, vzájemná láska?
2. Přijímáte se vzájemně tak jako přijímáte každý sám sebe? Přijímáte také každý rodinu toho druhého?
3. Máte jeden k druhému úctu, ať jste spolu sami dva nebo před ostatními?
4. Můžete spolu hovořit a vzájemně si naslouchat jako partneři?
5. Sledujete společné cíle v oblasti rodiny, zaměstnání, vztahů k církvi a ke společnosti?
6. Máte podobné postoje k náboženství, kultuře, společnosti?

Otázky k diskuzi

1. Míváme potíže, když máme přijmout sami sebe nebo jiné lidi. Když něco nepřijímáme, znamená to, že to pro nás není dost dobré, dost hezké nebo dost příjemné; čekáme prostě víc. Jak je to s přijetím dívky nebo chlapce, který se ti zalíbil?
2. Zdvouřilost a pozornost jako projev vzájemné úcty se nesmí omezit jen na dobu známosti nebo zasnub. Jsou nesmírně důležité v samotném manželství. Udělej malé sebehodnocení
 - a) svého vzhledu,
 - b) zdvořilosti vůči partnerovi,
 - c) způsobu, jakým vyjadřuješ nebo bys vyjadřoval partnerovi lásku,
 - d) jednání ve společnosti (u stolu apod.).
3. Co si myslíš o následujících výrocích, které hodnotí komunikaci mezi partnery?
 - a) Když se máte vzájemně rádi, nikdy se jeden na druhého nemůžete zlobit.
 - b) Rozdílnost názorů se nevyřeší mlčením, ale diskuzí.
 - c) Snaž se rozpoznat své agresivní pocity a úměrně tomu jednej.
4. Čti Přísl 31,28-31 je popis vzorné ženy. Můžeš shrnout její vlastnosti. Jak dalece má odpovídat dnešní žena tomuto popisu? A co vzorný manžel?

Pro mně nové:

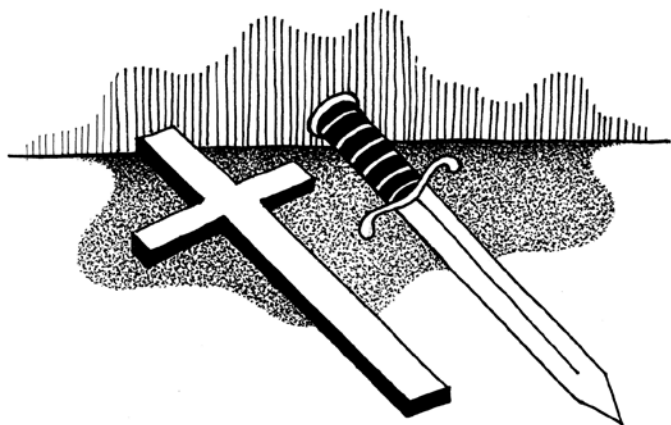
Neporozuměl jsem:

Moje rozhodnutí:

Boží svrchovanost

„Pravím Hospodinu: Ty jsi, Panovníku, moje dobro, nad tebe není.“ Žalm 16,2

Svrchovanost je slovo, které nemá v dnešní době příliš příznivý ohlas. Být svrchovaný znamená mít moc. Když je u moci jediný člověk, bez opozice, může toho začít zneužívat. V historii bychom našli mnoho lidí, kteří zneužívali svou moc na úkor druhých a především chtěli uspokojit své potřeby. Jejich jediným cílem bylo obšťastnit sebe a naplnit své ambice.

Jaký je Bůh? Jaká je podstata jeho svrchovanosti? Kde ji získal? Co znamená jeho svrchovanost pro svět a pro tebe? Kde je jeho království?

Na tyto otázky se v tomto týdnu pokusíme najít odpověď.

Neděle

Žalm 47,8.9

Co v tobě vyvolává báseň o oslavném zpěvu o Bohu - králi?

Boží autorita

Bůh je považován za krále i v mnoha jiných biblických textech - např. Ž 93,1.2; Žalm 90,1.2

Zde je potvrzení Boží autority, která není získaná, ale vyplývá z jeho postavení Stvořitele vesmíru. Pokud zkoumáme pozorně Boží charakter, rozumíme lépe jeho svrchovanosti. Je důležité na přelomu tisíciletí přiznat živému Bohu naprostou svrchovanost?

Čti Řím 11,33-36.

Boží podstata se velmi liší od podstaty člověka. Pokud se nám zdá nedosažitelná, je to proto, abychom se hmatatelně přesvědčili o jeho moudrosti a nekonečných možnostech. Ale tento Bůh úplně jiné podstaty si přál přiblížit se ke svým dětem. Stal se naším Bohem.

Jeho autoritu vidíme ve spravedlnosti, nestrannosti a nezávislém soudu. Nechá se nikým podplácet. To jej odlišuje od nás, od lidí.

Bůh může zachránit všechny, kdo ho poznají (Řím 11,32). Díky Ježíši Kristu se lidé mohou účastnit Božího plánu (Ef 3,8-11). Ježíš se bez váhání stal cestou, která nás vede ke Králi králů a Pánu pánů (1 Tim 6,15-16).

K zamyšlení

- ◆ V čem vidíš ty osobně projev Boží svrchovanosti?
- ◆ Počítáš s ní ve svém životě?

Žalm 97,9

Co znamená výraz „převyšuješ všechny bohy“? O které bohy se jedná?

Hranice Boží svrchovanosti

Kde, kdy a nad kým Bůh vládne?

a) Ve vesmíru

Srovnej následující texty v žalmech: 97,9; 24,1 a 119,90-91.

Srovnej tyto verše s rolí Ježíše Krista. Žid 1,3

b) V čase

Hospodin trůnil nad potopou, Hospodin bude trůnit jako král navěky. (Ž 29,10). Tento žalm napsal král David, který si vážil toho, že má nad sebou Boha, který mu dovolil usednout na pozemský trůn.

Srovnej Davidovu úvahu s Dan 2,44.

c) Cíl Krále vesmíru

Můj dům se bude nazývat domem modlitby pro všechny národy. (Iz 56,7).

K zamyšlení

♦ Můžeš říct, že se Boží moc projevuje i ve tvém životě? Kdo to vnímá?

Úterý

1 Sam 12,2

Co v sobě zahrnuje myšlenka o králi, který jde před svým lidem?

Bůh - hlava státu

Taková otázka nás možná překvapí nebo šokuje. Přece však Samuel naráží na situaci, která se stala izraelskému lidu přibližně v roce 1000 př. Kr. Po vysvobození z Egypta, kde byli Izraelci otroky (2 Moj 14,12-31), jim Bůh dává slavnou zemi, kterou zaslíbil Abrahamovi a jeho potomkům. Bůh řídil každou situaci a skrze svého prostředníka Mojžíše se choval jako opravdová hlava státu.

Bůh zajistil osvobození a také základní potřeby (2 Moj 16,16-36). Po Mojžíši nastoupil Jozue a dobytí zasíbené země se mohlo uskutečnit. Ale Kenaanci byli bezbožní a to Židy přitahovalo.

Čti Soud 2,11-15. Bůh chtěl svůj lid vychovávat. Proto povolalá soudce, kteří měli dokončit Jozuovo dílo.

Čti Soud 2, 16-23 a Sk 13, 17-23. Přesto se lid několikrát odvrátil od Boha, byl nevěrný vůči nebeskému Králi. Připadalo jim lepší mít za krále člověka, kterého by si vybrali mezi sebou.

Morální a politický úpadek, který začal v době vlády Saula, se dovršil po vládě Davida, jehož kralování můžeme považovat za vrcholné období izraelských králů.

Zavlečení do Babylóna znamená úpadek Izraele, ale ne jeho záhubu. Návrat do Jeruzaléma je pak skutečným vzkříšením.

Příběh izraelského národa není příběhem, který by si Bůh přál. „Boží vůlí není vždy jen to, co se stane, ale možná právě to, co se díky naší neposlušnosti nestane. Boží vůlí je jiný příběh, který můžeme žít a naplnit vírou my. Jiný příběh, který je podobný příběhu Ježíše Krista na tomto světě.“ R. de Pury, Notre pére

K zamyšlení

♦ Chceš se stát svým vlastním králem nebo být dítětem nebeského Krále?

Kol 1,16

Kde jsou hranice lidské vlády?

Biblický základ státu

Podívejme se na tento text zblízka:

V něm - v Ježíši - je ukryta stvořitelská moc. Ježíš je původcem a principem stvoření. Skrze něho - znamená, že v Ježíši bylo stvoření možné. Pro něho - znamená, že Ježíš je nejvyšším cílem stvoření.

Z toho všeho vyplynula nejvyšší volba Boha Otce: vybral si svého Syna. (L. Lienard, La divinité du Christ, Sdt, 1979, str. 56).

Následující 17. verš vysvětluje v. 16.: On předchází všechno, všechno v něm spočívá. Všechny autority nacházejí svůj původ v Kristu, ať už ho vyznávají, nebo ne. Pouze vírou to můžeme uznat a přijmout.

a) Nebeské autority

Nebeské trůny jsou součástí stvořených věcí. I nebeské bytosti mají posláni od Boha a Ježíše Krista. Čti Žid 1,14.

b) Lidské autority, vlády a mocnosti. Přísl 25,2

c) Instituce ustanovené Bohem mají odpovědnost v oblasti duchovní, společenské, ekonomické... Je to manželství, rodina, církev...

K zamyšlení

- ◆ „Hodně křesťanů se schovává za autoritu státu, aby se vyhnuli osobní odpovědnosti. Myslí si, že poslušnost autoritám je jejich prvořadým úkolem. Jednají správně?“ G. Stéveny, Conscience et liberté, roč. 8, 1974, str.55.

Řím 12,2

Jak mají křesťané jednat ve společnosti?

Podřízení se autoritám má své hranice

Tento text je skutečným programem. Apoštol vyzývá čtenáře k tomu, aby se nepřizpůsobovali, to znamená etymologicky, aby se neformovali podle tohoto světa. Křesťané nejsou povoláni k tomu, aby vyšli ze světa a žili v neznámé, tajné společnosti. Odtud výzva, abychom

respektovali vládní moc.

Verše v Řím 13,1 musíme chápat v kontextu s Řím 12,2. Text Řím 13,1-7 nás vybízí, abychom respektovali vládnoucí moc, a povzbuzuje nás k respektování druhého.

Čti Řím 13,8-14. Bůh si nepřeje ani anarchii ani násilnou revoluci. Když má tvůj nepřítel hlad, dej mu najíst. Tento postoj máme zaujmout. Nyní však můžeme spojit smysl řeckého pojmu, přeloženého: byly zřízeny. Je to spíše smysl daný okolnostmi než ideální. Bůh ukončí dějiny, ale nepíše je. Sloveso „podřizujte se“ nabádá k vzájemné podřízenosti bratrů mezi sebou v bázni Boží.

Čti Ef 5,21-24. Jsme daleko od bezpodmínečné podřízenosti. Mohli bychom hovořit o respektu, vzájemném ohledu, kde by se každý zajímal o blaho druhého víc než o své vlastní.

Nakonec důležité kritérium: požadavky vládní moci vždy porovnáváme s Boží svatou vůlí.

K zamyšlení

- ♦ Komu se máme podřídít nejdříve? Bohu nebo vládní moci? Co můžeš říct o kompromisech v této oblasti?

Skut 2,47

Jak můžeme podle tohoto verše definovat církev?

Založení církve v Bibli

Slovo církev se v Novém zákoně vyskytuje více než stokrát. Znamená shromáždění, lidi odněkud svolané. Církev je shromáždění těch, kdo jsou Bohem povoláni ze všech národů a kmenů.

Čti Ef 1,20-23.

Církev je prostředkem k poznání pravdy, není cílem, ale nástrojem v Božích rukou. „Církev je založena slovem a pro slovo. To stojí v přímé souvislosti s právním postavením církve. Církev musí mít právo, tedy svobodu hlásat slovo Boží. V tom především spočívá její poslání.“ J. Ellu, Le fondement théologique du droit, str.103.

Jaká je nejdůležitější funkce církve? 1 Tim 3,15. Církev podporuje pravdu, ne naopak.

K čemu je církev přirovnána? Ef 2,19-22. Tato duchovní stavba stojí na Božích základech. Apoštolové a proroci představují Starý a Nový zákon. Kanonické texty slouží jako opora stavby a Ježíš je kamenem, který drží její rovnováhu.

K zamyšlení

- ◆ Církev je Boží prostředek hlásání pravdy. Máš odvahu zapojit se do tohoto procesu?

Uložit

Tento úkol má ukázat základy dvou institucí, které během staletí existovaly vedle sebe. Jejich vztah měl vliv na klidný život občanů nebo jejich pronásledování. Historikové jsou zvyklí mluvit o vztahu státu a církve jako o meči a kříži. Jsou to dvě odlišné instituce, které však nacházejí společný základ u Boha.

Co mají církev a stát společného?

1. Mají moc od Boha.
2. Musí zajistit spravedlnost, která respektuje lidskou bytost...

Otázky k diskuzi

1. Kdy bude nastoleno Boží království? Kdo bude jeho iniciátorem? Jaké jsou podmínky příslušnosti k němu? Jaká byla přesná úloha soudců?
2. Čti Řím 13,1-7. Co máme od vlády očekávat? Srovnej s 2 Par 9,8. Co si o tom myslíš?
3. Každý Ježíšův učedník se od svého učitele musí naučit, kde jsou hranice, které nesmí překročit. Jak byste tyto hranice popsali?
4. Kdo je hlavou církve? Jaké jsou její úkoly?
 - a) Ef 3,11.12
 - b) 1 Tim 3,15
 - c) Mat 29,19.20

Pro mně nové:

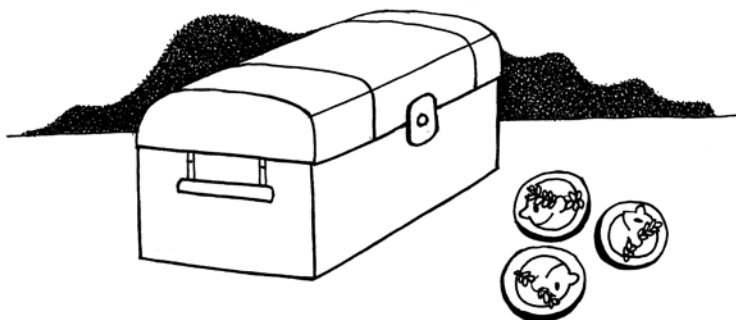
Neporozuměl jsem:

Moje rozhodnutí:

Kristus a politika

**„Hledejte především jeho království a spravedlnost
a všechno ostatní vám bude přidáno.“ Mat 6,33**

Když dnes slyšíme mluvit o politice, spojujeme toto slovo, které má několik významů, nejčastěji s volbami, volební kampaní, mocí, s politiky, stranami nebo průzkumem veřejného mínění...

Politika však znamenala v prvotním významu řízení (správu) města. Podívej se do slovníku nebo encyklopedie na různé definice:

„Správa veřejných věcí, oblast obecných státních záležitostí, umění řídit stát. Oblast společenské (veřejné) činnosti spočívající v účasti politických subjektů (politických stran, hnutí, skupin, jedinců) na státních záležitostech.

Nástrojem k prosazování politických cílů je politická moc, o jejíž získání usilují subjekty politiky nenásilnými prostředky.“

Vyskytuje se zde slovo „moc“. Politika může stejně dobře znamenat dychtění po moci jako vykonávání moci. „Dvojznačnost moci je zřejmá. Na jedné straně se jeví jako nutnost, na druhé straně je v ní skryto nebezpečí síly a donucování.“ G. Poublan, *Politique et Evangile*, str. 8. Ježíš se také během svého působení na naší zemi setkal s politickou mocí. Jaké skupiny, strany nebo politická hnutí existovaly v době Ježíše Krista? Kdo vládl v oblasti civilní? Kdo vládl v oblasti náboženské?

Existuje tolik otázek, na které musíme najít přesnou odpověď, abychom si osvětlili postoje Ježíše Krista k veřejnému životu a správě a jeho reakce vůči různým skupinám lidí. Ale můžeme Ježíše považovat za politika v dnešním slova smyslu? Byl to první revolucionář? Tento týden se budeme zabývat politickou a náboženskou strategií těchto skupin a Ježíšovým postojem vůči nim. Můžeš si z toho vzít poučení do svého křesťanského života ve společnosti.

Neděle

Luk 4,8

Ježíšova odpověď je citací 5 Moj 10,20. Co znamenají slova bát se a sloužit? (Čti verš v kontextu).

Politické pokušení Ježíše

V r. 27 začíná Ježíš své působení jako Mesiáš. Čti Luk 3,1-3 a 21-23. Dříve než začal Ježíš kázat a představovat se jako Pomazaný - Mesiáš, nechal se pokřtít od Jana Křtitele. Jeho křest můžeme považovat za pomazání na krále. Podobně pomazal například Samuel Davida.

Čti Luk 4,1-2 a 5-8.

Satan využívá tuto situaci, aby navrhl Ježíši některá řešení. Jedná se o druhé pokušení na poušti, o němž se Lukáš zmiňuje. Jaké by to mělo pro Ježíše důsledky, kdyby přistoupil na satanovy podmínky? Ale Ježíš neprosazoval ozbrojený boj jako zélóti. Nedokazuje to ani jeho vyčištění chrámu, kvůli kterému se Ježíš často označuje za revolucionáře.

Ježíš si přeje vést boj na jiné úrovni. Nestaví se na brikády, ale napadá kořeny zla.

K zamyšlení

- ♦ „Když pokušitel nabídl Ježíši moc a slávu světa, navrhl vlastně, aby se Kristus zřekl skutečné vlády nad světem a vládl pod panstvím satanovým. To byla ta vláda, k níž se upínaly naděje Židů, kteří toužili ovládnout svět. Kdyby byl Kristus svolil a nabídl jim takové království, byli by je s povděkem přijali. Na tomto království však spočívala kletba hříchu se vši bídou. Kristus řekl pokušiteli: „Odejdi, satane; neboť jest psáno: Svému Pánu Bohu se klaněj a jej samotného uctívej!“ Ten, jenž se vzbouřil v nebi, nabídl Kristu království tohoto světa, aby si koupil jeho poslušnost zásadám zla.“ E. G. White, Touha věků, str. 81.

L 4,36

Co zde charakterizuje Ježíšovu autoritu?

Ježíšova autorita a politická volba

Ježíšovu autoritu poznali mnozí lidé (Luk 4,37). Samozřejmě nesmíme zaměňovat pojmy „být autoritářský“ a „mít autoritu“ (Mat 7,28-29). Čti Mt 14,22-36.

Poté se Ježíšova moc projevila, když kráčet po Galilejském moři. „Poznávají v něm moc, jež je nad všechny pozemské moci a bez odmůvy se podřizují. Když Ježíš osaměl, odešel na horu pomodlit se. Po celé hodiny rozmlouval s Bohem. Nemodlil se za sebe, nýbrž za lid. Prosil, aby měl dosti síly k tomu, aby mohl zjevit lidem božskou povahu svého poslání.“ E. G. White, Touha věků, str. 262

V prvním století měli vlivní Židé pokušení přidat se k zélótům, kteří hlásali odpor k římské nadvládě násilnými činy a prudkým odbojem. Tito horliví lidé byli zanícení nacionalisté, kteří směřovali náboženství a politiku. Povstání zélótů v r. 56 po Kr. bylo Římany potlačeno a vyvolalo pád Jeruzaléma v r. 70.

Čti Luk 6,15. Jeden z Ježíšových učedníků je zde nazván zélót. Zřejmě s tímto hnutím sympatizoval dříve, než se setkal s Ježíšem. Ježíš by klidně mohl jít toutéž cestou jako zélóti, ale dovedla by jej do slepé uličky. Mohl se dostat do čela nějaké skupiny, hnutí, ale Ježíš se chtěl stát vůdcem nenásilí.

Čti L 13,31-32; 22,23-27.48-51.

Ježíš má úplně jiné pojetí moci. Podle něj spočívá největší autorita (síla, moc) v ponížené službě. Jeho bitevním polem je utrpení, nemoci a zlo. A zde chce dojít vítězství. Ne mečem, ale láskou.

K zamyšlení

♦ Kdo má nad tebou moc? Proč?

Úterý

Mat 22,15-22

Co vypovídá Ježíšova odpověď farizeům o jeho vztahu ke státní autoritě?

Otázka, která měla Ježíše zahnat do úzkých

Jako bychom slyšeli Ježíše říkat: Je vám to jasné? Jde o radikální rozdělení dvou oblastí - státu a církve. Jedná se o bezvýhradné podřízení se státu, nebo naopak o projev úcty, který má své hranice? Historický kontext nám pomůže pochopit, co chtěl Ježíš říct. Podívejme se, kdo to byli farizeové, herodiáni a saduceové.

Farizeové tvořili v Izraeli nejpočetnější skupinu (6 až 7 tisíc členů). Byli zbožní, horliví, většinou chudí, ale často vzdělaní a nepřátelští vůči římské vládě. Snili o znovunastolení Božího království v teokratické formě (vláda složená s Božích lidí). Několik z nich uvěřilo v Ježíše: Nikodém (Jan 7,46-51) a Pavel (Sk 23,6; 26,5-7).

Potom jsou zde herodiáni (Mat 22,16), kteří jsou stoupenci Heroda Antipy, syna Heroda Velikého. Spolupracují s římskou vládou. Politika pro ně znamená víc než náboženství.

Apak zde máme saducee. Představují v Palestině stranu oportunistů spolupracující dobrovolně s Římany. Většinou jsou to vlastníci půdy, obchodníci a kněží. Vůči lidem se chovají dost pyšně. V oblasti náboženství se projevují jako velcí materialisté.

Na základě těchto znalostí můžeme nyní vysvětlit skutečný smysl Ježíšova postoje vůči politické moci.

K zamyšlení

- ♦ Ježíš farizeje a zákoníky pouze nekritizuje, ale rovněž zdůrazňuje jejich klady. Čti Mat 23,1-2. Co z těchto veršů vyplývá?

Luk 22,26

Proč se diví?

Odevzdejte císaři I.

Farizeové jsou nacionalisté, herodiáni zase spolupracují s římskou nadvládou. Ptají se Ježíše, jaký mají zaujmout postoj k císaři.

Pokud odpoví Ježíš na jejich otázku: ano, znemožní se před farizeji, kteří císaře nenávidí. Ale odpoví-li: ne, znelíbí se herodiánům, protože spolupracují s římskou nadvládou. V prvním případě ztratí Ježíš popularitu u lidí, v druhém si znepřátelí císařovy příznivce.

Ježíšův postoj je vyvedl z míry. Nechal si přinést denár s podobiznou císaře a zmátl tím nejenom pravé farizeje, kteří se nechtěli znečistit římskými mincemi, ale i herodiány.

Římské autority si uvědomovaly strach zbožných Židů z jakéhokoli lidského vyobrazení, hlavně zbožštěného císaře. Proto nařídily, aby římsští vojáci nevstupovali do Jeruzaléma s erby a korouhvemi. Židovské mince platné v celé Judeji neměly římskou podobiznu.

Co znamená Ježíšův výrok: Odevzdejte tedy to, co je císařovo, císaři, co je Boží, Bohu? Snad, že

- se Ježíš o tuto problematiku příliš nezajímá, že připouští, že je třeba platit daň císaři, ale důležité je to, co dáváme Bohu?

- nebo Ježíš tím uznává císařovu moc a naznačuje tak, že je třeba tento stát přijmout a platit daň císaři, který reprezentuje zákonnou moc?

K zamyšlení

♦ Jaký postoj bys zaujal vůči nepřátelské okupaci ve své zemi?

Čtvrtek

5 Moj 6,5

Co máme podle Mojžíše odevzdat Bohu?

Odevzdejte císaři II.

Ježíš uznává vládu císaře, která je skutečná, ale dočasná. Naproti tomu Boží vláda je absolutní a věčná a vyžaduje naši pozornost. Ježíš by v tomto případě odpověděl: Ano, plaťte daně a čekejte, až nastane Boží vláda. A už nyní poslouchejte Boha, jediného pravého

Pána světa, který má přijít.

O něco málo později po diskusi o daních popisují Matouš s Markem rozhovor Ježíše s jedním zákoníkem. Ježíš v něm vyjadřuje, co má člověk Bohu dát. Čti Mar 12, 28-34. Není tato naprostá láska člověka k Bohu odpovědí na otázku, co má člověk odevzdat Bohu, který je láska?

K zamyšlení

♦ Co konkrétně znamená „být k Božímu obrazu“?

Mat 28,18

O jakou moc se jedná?

Kristova politika

Ježíš převzal uchopil moci. Byl proto revolucionář?

a) Ježíšova nezávislost

Viděli jsme, že Ježíš není ani zélót ani herodián. Násilným zélótům

Ježíš říká: Milujte své nepřátele (Mat 5,44) a kdo tě uhodí do pravé tváře, nastav mu i druhou (Mat 5,39). Herodiánům, císařovým příznivcům, Ježíš říká: Vraťte se k Bohu, k nejvyšší autoritě.

Kristus neodmítá nikoho, ale přijímá mezi své učedníky bývalé zélóty, publikány a dokonce uzdravuje syna královského služebníka (Jan 4,46-54). Zůstává svobodný, protože má svou vlastní politiku, svou vlastní koncepci světa.

b) Ježíšův program

Moje království není z tohoto světa (Jan 18,36). Co tím chtěl Ježíš druhé naučit? Ježíš miluje každého obyvatele naší planety, ale nenávidí zlo, které na ní je. Čti Luk 4,18.43.

c) Ježíšovy metody jednání

Ježíšovy metody jsou revoluční, protože nepoužívá násilí a jde mu o spasení a dobro pro každého bez výjimky. Zachází s jinou mocí, než jakou vidíme v lidských revolucích. Ježíš si přeje přitáhnout člověka (Jan 12,32), motivovat ho láskou (1 Kor 5,14), aby mohl akceptovat jeho program míru a spásy.

K zamyšlení

♦ Jak vládne Bůh ve tvém životě? Chceš s Ježíšem provést tuto revoluci?

Uložit

Tento úkol nám ukázal na nebezpečí „politikáření“. Ježíš se nedal chytit do takové pasti. Přece však máme velké pokušení vsadit na lidské mocenské sklonky. Děláme si velké iluze. Je dobré dát si odstup vůči politickým rozhodnutím. Někdy budeme muset jít proti proudu. Bible ukazuje cestu, po které máme jít.

Otázky k diskuzi

1. Co znamená výraz: Učil je jako ten, kdo má moc? (Mat 7,29) Označ synonyma k výrazu moc.

– diktatura	– vliv
– nadvláda	– hierarchie
– síla	– panovačnost
– kompetence	– privilegia
– vzestup	– dovednost

Vypiš z textu Mat 14, 22-36 slova, která zdůrazňují Ježíšovu moc:

—
—
—

2. Podle čeho poznáme z kontextu veršů u Mat 22,15-22, že posluchači pochopili Ježíšovy odpovědi?

—
—
—

3. Pokus se shrnout, co znamená: Odevzdejte císaři, co je císařovo, a co je Boží, Bohu.

Pro mně nové:

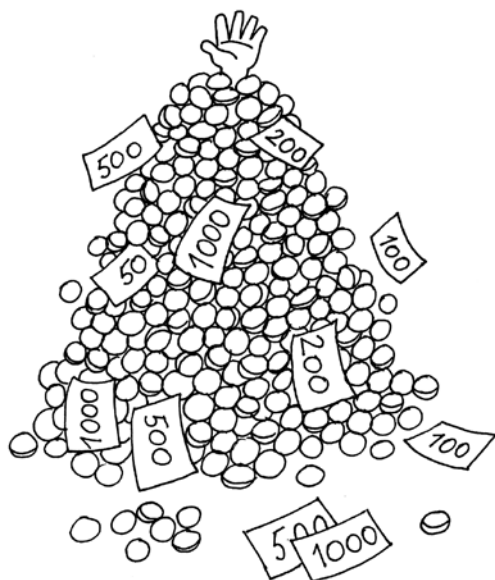
Neporozuměl jsem:

Moje rozhodnutí:

Církev a Ježíšovo učení

„On jest hlavou těla - totiž církve. On je počátek, prvorozený z mrtvých - takže je to on, jenž má prvenství ve všem.“ Kol 1,18

V tomto úkolu chápeme církve jako instituci, která vyšla z církve apoštolů (nazývaná také apoštolská nebo prvotní) a která ovládala každodenní život Evropanů během následujících století.

Podíváme se na církve z historického pohledu. Někdy budeme muset nahlédnout do učebnic dějepisu. Dějiny se odehrávaly tak, jak je Bůh předpověděl, ale ne vždy tak, jak by opravdu chtěl.

Spojení církve a státu se oběma stranám často hodilo, ať už ho daly najevo veřejně, nebo ne. Jak se toto spojení vyvíjelo ve středověku? Jakou úlohu sehrála reformace, obrození a všechny revoluce ve vztahu církve a státu? Je současný vztah církve a státu pro křesťany příznivější? K čemu tě to zavazuje?

Na tyto otázky se pokusíme najít odpověď.

Neděle

Mat 6,24

Jak vysvětlit Ježíšův radikální postoj?

Princip, který předal Ježíš

Ježíš varuje v tomto verši učedníky před majetkem, který se pro ně, které může stát cílem, ne prostředkem. Ježíš nám zajišťuje nezbytné potřeby. Za jakých podmínek?

Petr s Janem dokázali i v těžkých chvílích uplatnit princip nejdříve Bůh, pak vše ostatní. Čti Sk 4,13-21. Všimni si, jak odpověděli členům židovské rady. Co nám to říká o jejich víře a jejich závazku vůči Bohu? Apoštol Pavel pochopil učení svého Pána.

Čti 1 Petr 2,13-17. Nejdůležitější myšlenkou v Petrově kázání je, abychom jednali ve společnosti dobře. Je to nezbytná služba, kterou věřící může Pánu Bohu prokázat. Ctěte lidi a krále, ale bojte se Boha.

„Nemůžeme sloužit Bohu, majíce srdce rozdělené. Biblické náboženství nemá být jen jednou z mnoha věcí, jež nás ovlivňují. Jeho vliv má být ze všech daleko největší, nejpronikavější, má zastíňovat všechny ostatní vlivy. Nesmí být podobno barevným skvrnám rozházeným tu a tam po plátně, nýbrž má prostoupit celý náš život, jako když celé plátno bylo ponořeno do barvy a každé jeho vlákno je zbarveno sytě a nesmazatelně. Světské zásady a neúchylné zásady spravedlnosti nesplývají spolu navzájem neznatelně jako barvy duhy. Věčný Bůh vede mezi nimi silnou a zřetelnou čáru. Povaha podobná Kristově se od povahy satanovy odlišuje tak výrazně jako polední svit od půlnoční tmy. A jen ti, kdož žijí životem Kristovým, jsou Kristovými spolupracovníky.“ E. G. Whiteová, Touha věků, str. 214-215.

K zamyšlení

♦ Do jaké míry dovolíš penězům, aby tě ovládaly?

Dan 2,42

Co znázorňuje železo a hlína?

Opravdu zvláštní nohy

Když nastoupil římský císař Konstantin na trůn, položil základy nového vztahu mezi křesťanskou církví a státem. V r. 325 shromáždil koncil v Nicei. Konstantin se později (z vypočítavosti, z přesvědčení?) obrátil na křesťanství. Jeho život poznamenaly kruté události

(usmrcení jeho ženy a jednoho ze synů).

Prohlásil se za Pontifa Maxima (nejvyššího velekněze) a biskupa těch, kteří jsou mimo křesťanskou církev. Jako neomezený panovník neustále zasahoval do otázek týkajících se náboženství. Také církev přijala organizaci podle císařského modelu. Podporovali se kněží, biskupové byli osvobozeni od některých daní a obdrželi rozsáhlý majetek a privilegia - stali se úředními činiteli.

Po pádu Římské říše v r. 476 měla církev a zvláště papež ve zničené Itálii výhodné postavení. Papež se dokonce stal hlavou města. Řídil lombardský odboj, získával místní milice a ztělesňoval latinský patriotismus. Barbarští poutníci v něm viděli představitele Říma a císařských myšlenek. Reprezentoval politicko-náboženskou moc. Ve středověku vedla tato moc, kterou ztělesňoval, k politickému postavení. Některé krále korunoval a některé sesadil (viz Dan 7,25). Lidé se snažili sjednotit Evropu různými způsoby, např. sňatky nebo smlouvami. Ale takové dohody byly nestálé a krátkého trvání. Až do dnešní doby prožívají vojenští velitelé a státníci neúspěch za neúspěchem.

To, co Bůh o Evropě předpověděl, není něco, co by ve skutečnosti opravdu chtěl. Ale ať už je to jakkoli, Bible předpovídá pravdivě.

K zamyšlení

♦ **Co si myslíš o dnešní sjednocující se Evropě?**

Úterý

Zj 12,6

Koho představuje v tomto verši žena?

Dlouhé, bolestné údobí

Symbol smíchaného železa a hlíny nemůže znamenat nic jiného než spojení státu a církve. Spojení světské a církevní moci bylo příčinou oslabení a rozdělení a mohlo také vyvolat intoleranci a pronásledování.

Délka tohoto období je vyjádřena v několika biblických pasážích:

Čti Dan 7,25; Zj 11,2.3; 12,14.

Výraz „čas“ odpovídá 360 dnům jako v Dan 4,16.23.25.32.

To znamená:

1 čas	= 1 rok	= 360 dní
2 časy	= 2 roky	= 720 dní
1/2 času	= 1/2 roku	= 180 dní
		1260 dní

Pasáže ve Zjevení a v knize Daniel popisují tedy stejné období, protože 42 měsíců = 1260 dní, tedy 1260 let (čti Ez 4,6b).

Z historie víme, že toto období začalo v polovině 6. století a trvalo do konce 18. století. 20. ledna 1798 vnikl generál Berthier do „věčného města“ Říma, to je první zásah. 20. února následuje druhý, mnohem větší. Berthier nařídil, aby papež Pius VI. opustil Řím, a vystěhoval jej.

Svržení papežské vlády neznamenal konec papežství, ale poznamenalo ukončení nadvlády, která trvala 1260 let.

Nadvláda se vyznačovala mimo jiné intolerancí v podobě inkvizičního soudu. Politická moc zavírala oči a na některých místech přímo používala mučení, aby si vynutila přiznání.

K zamyšlení

♦ Co si myslet o papežství v dnešní době? Důvěřovat mu, nebo ne?

Zj 17,12-14

Co je hlavní myšlenkou těchto veršů, plných symbolů?

Princip odluky církve od státu

Z kontextu vyplývá, že tato pasáž hovoří o konci lidských dějin před příchodem Krista. Vítězství věrných je blízko. Politická moc se znovu spojuje s církví. Svoboda vyznání je ohrožena.

Dnes však většina evropských zemí už několik let zřetelně vykazuje odluku církve od státu.

Mezi církví a státem mohou existovat tyto vztahy:

1. Splnutí

Úplné sloučení státu a církve. Příklad: antický Řím, před druhou světovou válkou udržovali tento systém Japonci.

2. Spojení

Mezi církví a státem se navazují vztahy a dochází k různým dohodám. Existují státem uznané církve, někdy má některá z nich převahu. Taková církev je pak považovaná za státní náboženství. Např. anglikánská církev ve Velké Británii, katolická církev ve Španělsku (z historického hlediska).

3. Odluka

Stát samozřejmě zajišťuje svobodu shromažďování, ale odmítá jakkoli zasahovat do fungování církví

Dva typy oddělení:

- a) naprostá lhostejnost nepřátelského státu,
- b) tolerantní lhostejnost

K zamyšlení

- ◆ Jaká je situace ve tvé zemi?

1 Petr 2,21-23

Jaká byla Ježíšova motivace?

Násilí a revoluce

Jaký je rozdíl mezi Spasitelem, kterého popisuje jeho učedník Petr, a Ježíšem - násilníkem a revolucionářem, jakého z něho udělali někteří lidé! Četli, jak s bičem v ruce vyhání zvířata z nádvoří chrámu, a už z něj udělali prudkého a násilného vzbouřence, který se uchýlil

k boji, aby nastolil spravedlnost.

Biblický text v 1 Petr 2,21-23 nám ukazuje mírného Ježíše, který neuráží ani nikomu nevyhrožuje.

Ježíš nám nabízí:

- proměnu srdce působením Ducha (Jan 3,5-6)
- sílu, abychom mohli svědčit (Sk 1,8).

Namísto tělesné síly nám Ježíš nabízí Ducha, místo nenávisti lásku, místo násilí vlídnost, místo boje si přeje, abychom zachovávali zákony bratrství. (Kol 3,11). Otroci, poslouvejte své pozemské pány s uctívou pokorou a z upřímného přesvědčení jako Krista. Nejen naoko, abyste se zalíbili lidem, ale jako služebníci Kristovi, kteří rádi plní Boží vůli a lidem slouží ochotně, jako by sloužili Pánu. Víte, že Pán odmění každého, kdo něco dobrého učiní, ať je to otrok nebo svobodný. Vy páni, jednejte s otroky také tak a zanechte vyhrůžek. Víte přece, že jejich i váš Pán je v nebesích, a ten nikomu nestraní. Ef 6,5-9.

A vy, páni, dávejte otrokům, co jim spravedlivě patří. Pamatujte, že i vy máte Pána v nebi. Kol 4,1.

K zamyšlení

- ◆ Kdo je tvůj bližní? Pro koho jsi bližním ty?

Sk 24,16

Co to je svědomí?

Svědomí jedince a politická moc

Boží přítomnost v člověku - tak chápal svědomí Victor Hugo. Vyhledej toto heslo ve slovníku nebo encyklopedii. Čti Mat 6,22-23.

Ježíš nám vysvětluje, co to je svědomí. Dokážeš v sobě rozpoznat toto světlo? Svědomí nám podobně jako oko umožňuje dívat se na cestu a vyhnout se nebezpečí.

Existuje i nemocné svědomí podobně jako nemocné oko? Církevní a světská moc po staletí v Evropě ignorovala individuální svědomí a bezohledně napadala všechny myšlenky vybočující z oficiálního učení církve.

Mnohem později se situace úplně obrátila. Vidíme, jak se v západních zemích klade důraz na práva a svobodu svědomí. Každý může myslet a dělat, co chce. Někdy mluvíme o individualismu, kdy má každý tu svou pravdu.

Pavel doporučuje Timoteovi, aby si zachoval dobré svědomí (1 Tim 1,19), protože ví, že pohrdání svědomím vede ke ztroskotání ve víře.

K zamyšlení

- ◆ **Není dnes náhodou navzdory zaručené svobodu nebezpečné být v určitém slova smyslu věznem kolektivního svědomí?**

Uložit

Tento úkol si kladl za cíl rozlišit dvě instituce - církev a stát. V úvodní lekci jsme si všimli společných bodů a tento týden jsme se zabývali hlavními rozdíly mezi nimi.

1. Od prvního století trpěla církev pohanským pronásledováním. Později, když se stala státním náboženstvím (od 4. stol.), začala sama pohany pronásledovat.
2. Pokaždé, když se církev snažila zaujmout místo státu, vzdálila se od svého poslání.
3. Když se stát začne opírat o nějakou církev, aby upevnil svou moc, je to začátek náboženské intolerance.
4. Bible nám ukazuje, že je třeba oddělit obě oblasti vlivu a odpovědnosti, abychom zaručili účinek poslání obou.

Otázky k diskuzi

1. Jak se mohou peníze stát tvým pánem? Jaké jiné pány můžeme ve společnosti mít? Jakou to má souvislost s politickou mocí?
2. Proč je pokaždé, když se nějaká církev opře o politický režim, ohrožena náboženská svoboda?
3. Kdo je tvůj bližní? Jak bys definoval nové společenské vztahy v Kristu?
4. Jaký by měl být postoj naší církve k vojenské službě?
 - a) povzbuzovat k vojenské službě
 - b) doporučit civilní službu
 - c) nemluvit o tom
 - d) odmítnout nošení zbraní
 - e) povzbudit k vojenské službě v oblasti zdravotnictví

Pro mně nové:

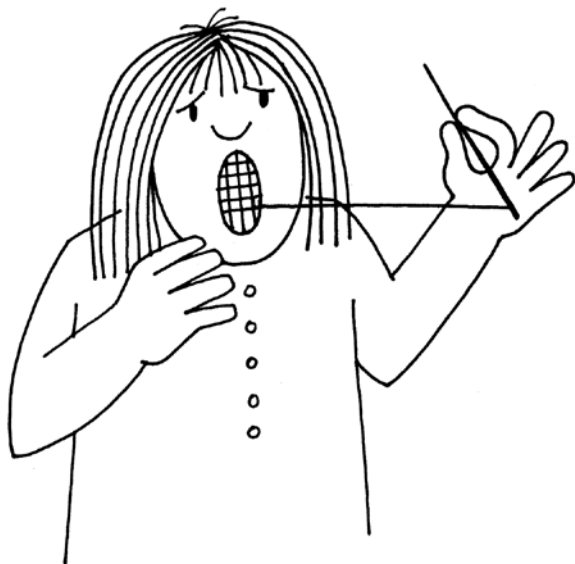
Neporozuměl jsem:

Moje rozhodnutí:

Jsi občanem Božího království?

**„My však máme občanství v nebesích, odkud očekáváme
i Spasitele, Pána Ježíše Krista.“ Fil 3,20**

9

Když si připomeneme klíčové události z dějin izraelského národa, uvědomujeme si, jak velkou pozornost mu Bůh věnoval. Sám vypracoval jeho zákonodárný, právní, ekonomický a sociální systém. A to již v době, kdy byly ještě kočovným, neznámým národem.

Připravil jim ale zemi, kde měli žít, kterou měli spravovat, budovat a chránit. Zaslíbená izraelská země, království, které dosahovalo významných vrcholů, zůstalo však zase jen předzvěstí království, kde bude svrchovaným vládcem Bůh.

Z tohoto poznání vycházejí i naše postoje občanů i naše orientace k zemi, jejímiž občany definitivně zůstaneme, k budoucímu Božímu království

Neděle

Mat 17,24.25

Jakou lekci chtěl Ježíš dát svým učedníkům?

Mohu být poctivý vůči své zemi?

Za Ježíšem neustále chodili zákoníci, farizeové a publikáni. Čti Mat 17,24-27. Petr ví, že Ježíš jedná vůči císaři poctivě. Přesto dává Kristus najevo, že je pouhý cizinec a nepochází z královské rodiny, která je osvobozena od placení daní podobně jako kněží v chrámu.

Čti Řím 13,6.7. Princip daný Ježíšem platí i pro vojenskou službu. Máme být čestní a dávat najevo své přesvědčení. Ideální je civilní služba zaměřená na pomoc obětem. Také zdravotní služba v armádě je prospěšná.

Představ si, co by se stalo, kdyby neexistovala vláda. Bez vlády bychom neměli hasiče, policii, poštovní službu, soudy, které by chránily občany a řešily spory. Nejsilnější a nejnásilnější by měli pravdu a nebyli by potrestáni. Neměli bychom peníze k nakoupení zboží, ale pouze výměnný obchod. Neexistovaly by dálnice, železnice ani letiště. V tomto smyslu musíme chápat i text apoštola Petra: 1 Petr 2,13-15.

K zamyšlení

- ♦ Jaký postoj zaujmeš k vojenské službě vzhledem ke svému přesvědčení?

Jak 1,26

Na jaký problém zde Jakub naráží?

Mohu se stát politikem?

Jakub klade důraz na mírné užívání slov. Zná totiž dobře slabosti lidského jazyka. Čti Jak 3,1-10. Pokud má obyčejný člověk problém udržet jazyk na uzdě, o co větší problém musí mít politik, který je nucen neustále používat lákavá a svůdná slova.

Musí mluvit přesvědčivě, aby získal co nejvíce hlasů. Nenechá se náhodou unášet svými myšlenkami, nesnaží se přehánět, zveličovat své návrhy a odvážně slibovat něco, aniž by byl schopen to dodržet?

Není náhodou někdy pouhým nástrojem některé strany nebo hnutí? Stojí za svými vlastními myšlenkami, nebo používá myšlenky skupiny, kterou reprezentuje? Takový člověk je důležitý pro image strany. Musí se tedy velice často „líbit“ těm, kdo jej podporují.

Čti Jak 3,13-17.

Volit znamená dávat někomu moc. Ale známe politiky dobře? Víme o jejich vztazích, programech, zajímáme se o jejich minulost? Naše odpovědnost je v této oblasti opravdu velká.

Co tedy dělat? Odevzdat u voleb prázdný lístek? Nevolit? Volit nejmenší zlo? Odpověď není jednoduchá. Je však důležité seznámit se před volami s politickým programem a umět číst i mezi řádky.

„Je třeba vyjít ze světa a oddělit se od něj. V žádném případě se s ním nelze spojit a souhlasit s jeho plány. Ale také není možné se uzavřít. Je třeba dát lidstvu to nejlepší.“ (E. G. White, Služba evangelia)

K zamyšlení

♦ Co můžeš jako křesťan udělat pro svět?

Úterý

Dan 6,22

Daniel byl zachráněn, ale ne vždy tomu tak v životě věrných křesťanů je. Co z toho vyplývá?

Obstál před Bohem i před králem

Daniel je v zajetí už více než šedesát let, od roku 605 př. Kr. Vzdělával se na dvoře krále Nebúkadnesara. Vždy zůstal Bohu věrný a odevzdaně mu sloužil. Daniel se pokusil (podobně jako Josef v Egyptě) spojit oddanost panovníkovi s věností Králi králů.

Čti Dan 2,46-49. Dnes číhá na církev nebezpečí v podobě sekularizace. Sekularizace znamená, že světská společnost narušuje a pohlcuje hodnoty uznávané Biblí. Dříve náboženství převládalo v životě člověka i ve společnosti.

„Nyní se diskutuje o tom, zda je opravdu základem společenského řádu. Náboženství se uznává pouze ve vztahu k politice, která usiluje o vytvoření nového světa. Pokušení přizpůsobit náboženství světu a tužbám člověka je velké. My však máme poslání: seznámit člověka s milostí, která jej přetvoří tak, aby mohl žít v souladu s Bohem.“ G. Stéveny, *Revue Adventiste*, leden 1987, str. 6.

Spadl Daniel do této pasti tehdejší sekularizace?

K zamyšlení

♦ Co můžeš vyvodit z Danielova svědectví pro svůj život?

Mat 5,13-16

K čemu je dobrá sůl a k čemu světlo?

Být solí země a světlem světa

Sůl se musí smíchat s potravinou, proniknout do ní, aby splnila svůj úkol. Musí si uchovat svou kvalitu a identitu. I my se máme doslova vnořit do společnosti, do světa. Čti Jan 8,12. Sůl však může pozbýt chuti, to znamená svého účinku. Ani nám se nevyhýbá nebezpečí,

že přijmeme jinou chuť.

Čti Ž 27,1; Iz 42,6.

Tam, kde je světlo, nemá tma místo. V Bibli představuje světlo zjevení Boha člověku. Ježíš je skutečné světlo (Jan 9,5). Vše, co o Kristu víme, se v nás musí odrážet a šířit dál. Čti Ef 5,8.9.

„I dnes je nejlepší Biblí pro nevěřící chování věřících.“ G. Stéveny.

K zamyšlení

◆ **Jsi živou Biblí a dítětem světla?**

Mat 6,33

Není to náhodou podmínka vnitřního štěstí?

Boží království: už ano a ještě ne

Království má svého krále, své zákony, územní rozlohu, vztahy se svými občany a svou dobu trvání.

Výraz „už a ještě ne“ můžeme chápat ve dvou etapách procesu spasení:

1) „Už“ = království milosti nabízené všem v Ježíši Kristu.

2) „Ještě ne“ království slávy nabízené všem Ježíšovým učedníkům při jeho příchodu.

My se neustále nacházíme mezi těmito dvěma póly a jsme nasměrováni k perspektivě království slávy. Církev není království, je to hlasatel, jací kdysi projížděli zemí a nesli aktuální zprávy. Církev nás učí milovat království slávy. Království je cíl, který máme dosáhnout; církev je pouhým prostředkem k dosažení tohoto cíle - Božího království. .

„Dát přednost životu a učení Ježíše Krista znamená žít v něm. Znamená to upřednostnit fyzické i duchovní spasení člověka a připravit se na Boží království, království míru a spravedlnosti, které je takové, protože je tam vládcem Ježíš Kristus.“ (John Graz, Signes des Temps, duben 1973, s. 21)

K zamyšlení

- ♦ Tam, kde uctíváš Boha jako Krále svého života, se jeho království stává skutečností.

Fil 3,20

Co všechno to zahrnuje?

Být občanem Božího království

Text nám to říká jasně že máme hodnost nebeských občanů a vroucně čekáme, až skutečně budeme občany tohoto království.

Čti Žid 13,14-16. Pročtete si dobře tuto pasáž. Jde o politický program ustanovený Bohem pro všechny, kteří si přejí být v jeho království.

„Až křesťané opravdu pochopí svoji roli a budou jednat jako lidé, kteří mají odpovědnost ve společnosti, až si uvědomí, že mají sílu a moc Ducha svatého, teprve pak bude moci církev mluvit a reagovat tak, jak se od ní očekává.

Každý křesťan musí mít jasno, proč někdy odpírá poslušnost lidem. Musí vědět, kdy má - podle biblických principů - vyžadovat a kdy odmítat, co může vymáhat a co zanedbávat. A když začne být církev věrná, Bůh ji pro tento svět použije.“

J. Ellul, Teologické zákady práva

Čti Zj 1,6. Bůh je svrchovaný vládce od počátku a bude jím po celou věčnost.

K zamyšlení

♦ **Chceš, aby Bůh vládl ve tvém životě? Proč?**

Uložit

Studium nám ukazuje, nakolik je Ježíšovo učení srozumitelné. Kristus je náročný, protože vyžaduje od svých učedníků naprosté zapojení se do služby pro něj i do služby lidem.

Bůh dal lidem dary (Ef 4,7) a přeje si, aby předávali každému to, co nebesa připravila pro jeho časné dobro i pro věčné blaho. To je biblická nauka o společenství, politika bez iluzí, protože všechny sliby se naplní. Všichni můžeme stát na Kristově straně. Na konci cesty nebudeme zklamáni.

Otázky k diskuzi

1. Pochopil jsi, proč chtěl Daniel sloužit Nebúkadnesarovi navzdory všemu? Zaručil si tím svoji politiku? Kde je původ jeho úspěchu? Jakou to má souvislost s Danielovým charakterem?

2. V čem se Boží království odlišuje od ostatních? Několika slovy charakterizuj dva různé typy království.

Pozemské království

a) Jeho král

d) Trvání

b) Jeho zákony

e) Vztahy mezi lidmi

c) Rozloha

Boží království

a) 1 Tim 6,15; Zj 17,14

d) Dan 2,44-45; 7,18; Mt 6,13

b) Řím 14,17

e) 1 Jan 4,9-11.19

c) Ž 24,1

3. Jak bys přiblížil Boží „politický“ program konkrétněji?

4. Můžeš po týdnech, kdy jsme studovali téma „Církev a stát“, říci, že vidíš zřetelněji svoji úlohu ve společnosti? Můžeš vypracovat seznam zásad, kterým dáváš přednost? Myslíš, že náš současný život je skutečně přípravou na život v Božím království?

Pro mně nové:

Neporozuměl jsem:

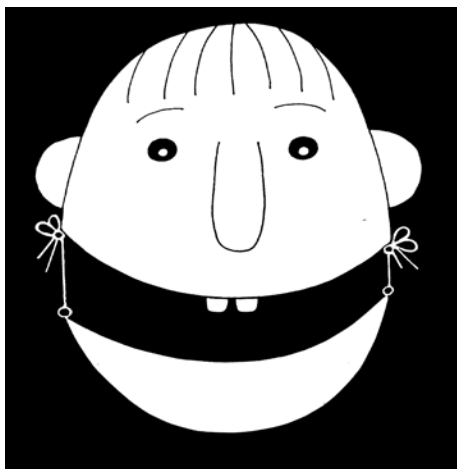
Moje rozhodnutí:

Být křesťanem - - to znamená mít radost ze života

„Modlím se za tebe, milovaný, aby se ti ve všem dobře
dařilo a abys byl zdravý - tak jako se dobře daří tvé duši.“

3 Jan 2

Jak odpovídáš na otázku, co to znamená být křesťanem? Určitě ve tvé odpovědi zazní výrazy jako: učení, víra, být svědkem atd. Stane se ti, že charakterizuješ křesťana nejdříve jako toho, který se cítí dobře po fyzické stránce?

Rozdíl mezi křesťanstvím a ostatními náboženskými systémy spočívá v tom, že se Bůh stará o člověka opravdu po všech stránkách.

Co děláš, co cítíš, jak jednáš a jak žiješ... to vše Pána Boha zajímá. Apoštol Jan předkládá ve svém evangeliu velmi vznešené a hluboké pravdy z Ježíšova života. A přitom právě on nám ukazuje, jak je důležité to, co se týká zdraví člověka. Přeje jen to nejlepší i svému příteli Gáiovi. A tento postoj najdeme v celé Bibli. Stvořiteli od začátku záleželo na všestranném blahu člověka a dával mu proto nejrůznější rady. Světová zdravotnická organizace, založená Spojenými národy, definuje zdraví takto: „Zdraví není jen nepřítomnost nemoci a tělesné vady, ale je to stav úplného tělesného, duševního a sociálního blaha.“

Neděle

1 Moj 1,26.31

Komu se měl podobat člověk po svém stvoření? Jak hodnotil Bůh své dílo?

Jsi stvořen tak, aby ses cítil dobře

Jsi už o tom, jak vypadali Adam s Evou? Možná si řekneš, že to není důležité. Ale tito první lidé museli být nádherní. Žádná stopa po degeneraci, žádná nemoc ani tělesná vada... Silní a svěží - museli se cítit výborně! Dokonce i Bůh řekl: „Je to velmi dobré!“

A mohlo tomu být jinak? Byli přece stvořeni k Božímu obrazu, podle jeho podoby. A myslel Bůh větou „je to velmi dobré“ pouze na duchovní stránku člověka? Křesťané dlouhou dobu (ovlivnění řeckým dualistickým myšlením) tvrdili, že zdraví není důležité a že tělo je až na druhém místě. Někteří z nich byli toho názoru, že si tělo zaslouhuje opovržení. A tak ho začali znevažovat, zanedbávat a někdy dokonce i mučit a mrzačit!

Ale jak potom obhájíme tu skutečnost, že jsme obrazem Boha a že o nás řekl „je to velmi dobré“? Kniha Genesis vypovídá o Bohu, který tvořil člověka zvlášť pečlivě, a to po stránce duchovní, duševní i tělesné.

Čti Zjev 21,1-4

Při čtení veršů, ve kterých se mluví o obnovení ideálu, pochopíme, že Bůh zahrnul do výrazu „je to velmi dobré“ i tělesnou stránku člověka. Nebude tam ani smrt ani pláč ani bolest. První lidé se museli cítit opravdu skvěle a ti, kteří přijdou do Božího království, se budou cítit podobně. Ale mezitím...

Proto nám Bůh dává rady, aby nám už teď mohlo být co nejlépe, a to dokonce i v takovém světě, kde je zdravých lidí čím dál méně. Kdo by ti mohl poradit lépe než ten, který tě stvořil?

K zamyšlení

- ◆ Dokážeš být Bohu vděčný za všechnu tu krásu, kterou stvořil? Máš jistotu, že jsi součástí Božího nádherného plánu?

5 Moj 5,33

Proč dal Bůh člověku přikázání? Co ti to říká o Bohu?

Rady, aby ses cítil dobře

Bůh stvořil dokonalého člověka a má v plánu tento ideál obnovit. Mezitím je ale dlouhá a nepříliš potěšující historie. Od okamžiku, kdy člověk přerušil vztah s Bohem, nepřestal bloudit a hledat ztracený ráj. A pro většinu z nás život opravdu rájem není.

Hodně lidí žije s nadějí na lepší život. Je to určitě pěkná vyhlídka. Ale často zapomínáme, že život má a dokonce musí být lepší už teď.

Pro tuto oblast hovoří Bůh jasně. Jeho cílem není jenom příprava lepšího života v budoucnu, ale i to, aby se ti dařilo již dnes. Stejným způsobem vychovával izraelský národ. Mohl jim slíbit lepší budoucnost v Egyptě. Ale neudělal to. Raději je vyvedl z otroctví a dovedl až do Kanánu. Dal jim přikázání a různá ponaučení, protože věděl, co je pro ně nejlepší a chtěl, aby se cítili dobře. Proto je v Bibli tolik konkrétních rad, které se týkají zdraví, práce a společnosti.

10

Čti 5 Mojžíšova 7,12-16

Někteří křesťané nesouhlasí vždy s Božími radami. Říkají: zákon mi komplikuje život, omezuje moji svobodu a nedovoluje mi, abych si opravdově užíval. Ale Bůh dělá všechno pro to, aby ti bylo dobře. Stvořil tě, a proto ví nejlépe, jak ti pomoci.

K zamyšlení

- ◆ Jsi opravdu přesvědčen o tom, že Boha zajímá tvé zdraví i to, jak se cítíš? Bůh nedává jen zákony, ale i nekompetentnější rady.

Úterý

Dan 1,12.13

Jakou zkoušku se v královském paláci rozhodl Daniel podstoupit?

Někdo to už zkusil

Asi nikdo neriskuje rád věci, jejichž důsledek nemůže dopředu vůbec odhadnout. Co si myslíš o Danielově půstu? Představ si, že by se ti stalo něco podobného: ocitneš se v zajetí na babylónském dvoře.

Opravdu nepříjemná situace! Ale Daniel si uvědomuje, že se musí udržovat v co nejlepší formě a že chce zůstat věrný svým zásadám. Ne, nesmí být jako ostatní mladíci, kteří se otrocky přizpůsobili stylu a zvykům královského dvora. Uvědomil si, že je zodpovědný za svůj život a za své činy. Tento problém má mnoho lidí v dnešní době: nechají se zvyky druhých lidí nebo reklamou, místo aby se vědomě rozhodli pro zdravý životní styl.

Čti Dan 1,15.20 Mohl by Daniel lépe dosáhnout svého cíle, kdyby nezůstal věrný Božím nařízením? Ví, že pokud bude prakticky dodržovat Boží rady, přinese mu to duchovní i tělesný prospěch - požehnání. Daniel žádá k jídlu zeleninu a k pití vodu místo nezdravé stravy, která byla běžná na královském dvoře.

Po dohodnuté době byl rozdíl po tělesné i duševní stránce mezi Danielem, jeho přáteli a mladíky, kteří jedli z královského stolu, na první pohled zřejmý.

K zamyšlení

- ♦ Musel jsi už někdy projevít podobnou odvahu jako Daniel (např. na oslavě s přáteli)?

Lukáš 4,40

Co dělali mnozí rodinní příslušníci a přátelé nemocných v době Ježíše Krista?

Spasit - to znamená poskytnout i praktickou pomoc

I když jeho hlavními úkoly Ježíše Krista bylo ukázat lidem, jaký je Bůh, a spasit je - hodně času věnoval uzdravování. „Vkládal ruce na každého z nich a uzdravoval je.“ Věnoval se každému člověku osobně.“

Čti Mat 12,10-17 a Luk 13,10-17

Ježíš neváhal uzdravovat i v sobotu. Zdůrazňoval, že tento den je ideální příležitostí pro uzdravování - termín, který úzce souvisí se spasením. Rozumíš už tomu, proč je tak důležité, aby ses cítil dobře už teď?

I v jiných případech má uzdravení úzkou souvislost s odpuštěním a spasením; např. v příběhu o ochrnutém muži (Luk 5,17-26), kde se tělesné uzdravení stává symbolem celkového uzdravení a záchrany.

Čti Luk 4,18.19 V synagoze Ježíš cituje proroka Izaiáše: „...abych vyhlásil zajatcům propuštění a slepým navrácení zraku, abych propustil zdeptané na svobodu...“. Spasit - to znamená poskytnout i praktickou pomoc.

10

K zamyšlení

♦ **Co děláš pro druhé lidi, aby se cítili co nejlépe?**

Čtvrtek

1 Tes 5,23

Proč nelze od sebe oddělit různé aspekty naší osobnosti?

Integrovaná bytost

Bůh chce jednou obnovit takové podmínky, které zde byly na počátku, když bylo všechno ještě dobré. Něco je možno ovlivnit už teď a Bůh si přeje, abys i ty přispěl svým dílem. Podobně to vidí i Pavel.

Nemůžeme od sebe oddělit tělesnou, duševní a duchovní oblast. Jinak řečeno: nelze mluvit o záchraně, a přitom přehlížet určité aspekty bytí.

Čti 1 Kor 6,19-20 7,1-5 12,12.13.21

Pavel v těchto verších uvádí některé překvapivé výroky, které by ale měly určovat tvůj životní styl.

V židovském myšlení neexistuje rozdělení člověka na oblast tělesnou, duševní, duchovní a sociální. Tělesná stránka je stejně důležitá jako všechny ostatní. Proto je zdraví něco víc, než jen zdravá strava.

Tvůj život tvoří jeden celek!

K zamyšlení

♦ Co vše ve tvém životě souvisí s Ježíšovým příchodem (1 Tes 5,23)?

2 Král 5,10

Jaký jednoduchý, ale zvláštní příkaz dostal nemocný aramejský velitel od židovského proroka?

Ted' je řada na tobě!

Proč zde uvádíme příběh o Naamánovi? V Bibli je malomocenství často symbolem hříchu, tělesné uzdravení jde ruku v ruce se spasením. Povšimněme si následujícího: Bůh skrze proroka uzdravil aramejského velitele. Ale Naamánova spolupráce byla naprosto nezbytná.

Čti 2 Král 5,11-13

„Jdi a umyj se sedmkrát...“ Byl tento příkaz opravdu tak podivný? Naamán čekal na zvláštní zázrak, který bude stát za podívanou. Myslel si, že ho izraelský Bůh uzdraví určitě nějakým výjimečným způsobem. Jak se mýlil! Dostal pouze od Boha příkaz, aby se umyl v Jordánu. Zdraví pochází od Boha. Bůh chce pro tebe to nejlepší. Chce, aby se ti dařilo dobře. Nemyslíš, že je to krásné? Ale nezapomeň, že určité úsilí musíš vynaložit i ty.

Čti 5 Moj 6,21-25

Izraelský lid měl všechno, aby byl šťastný. Bůh je vyvedl z Egypta a dovedl do země, kterou jim slíbil. Navíc jim dal doporučení, kterými se mají řídit, aby jim bylo co nejlépe v oblasti duchovní, sociální i tělesné. Jedinou nezbytnou podmínkou byla ochota Izraelců řídit se těmito radami.

10

K zamyšlení

- ◆ **Které zásady zdravého životního stylu znáš? Jsi rád, když je můžeš uplatňovat? Proč?**

Uložit

Hlavním cílem tohoto úkolu bylo ukázat, že s duchovními hodnotami Bůh nabízí i dary pro náš tělesný a společenský život. Zajímá se a pečuje o celého člověka. Ten stojí nejvýše ze všech stvořených bytostí a Bůh mu svěřil poklad svého Slova. V tomto Božím zjevení je velmi zdůrazněna oblast lidského zdraví.

1. Člověk je jedinečný...Může být šťastný.
2. Bůh dává dobré rady, které podporují zdraví člověka. Daniel, Ježíš Kristus a Pavel nám ukazují, že Bůh se stará o všechny stránky naší osobnosti.
3. Zdraví je dar, ale i ty máš pro ně něco udělat!

Otázky k diskuzi

1. Jestliže Boží příkazy jsou pro naše blaho, co ti to o Něm napoví? Proč by se měl Bůh zajímat o naše zdraví?
2. Daniel si chtěl svobodně vybrat, jak žít. Proto požádal o zvláštní stravu. Vypadal zdravěji jenom proto, že se jednalo o lepší jídlo, než které bylo na královském stole, nebo za tím stojí ještě něco jiného?
3. Proč Ježíš trávil tolik času uzdravováním nemocných? Bylo to jenom proto, aby měl možnost hovořit o duchovních věcech? Vysvětli svou odpověď na základě biblického textu.
4. Vyjmenuj několik věcí, které ovlivňují tvé zdraví po stránce tělesné, duševní i duchovní.

Klady: _____

Zápory: _____

Pro mně nové:

Neporozuměl jsem:

Moje rozhodnutí:

Aby ti bylo dobře

**„Můj synu, na mé učení nezapomínej, ať tvé srdce příkazy
mé dodržuje. Prodlouží ti dny a léta života a přidají ti
pokoj.“ Přísloví 3,1-2**

Na zdraví! Co tím vlastně myslíme? A co dělat, abychom skutečně zůstali zdraví?

Francouz Charles Richet, který získal Nobelovou cenu, uvedl tuto krásnou definici: „Zdraví je stav, kdy jsou naše orgány v naprostém klidu.“ I když ještě malé dítě nezná všechny pochody v těle, dříve nebo později už ví, kde je žaludek, srdíčko nebo játra. Postupem času se nám začnou více či méně jednotlivé orgány ozývat, což je pro nás většinou dost nepříjemné.

Být zdravý tedy znamená nemít žádný problém - ani s trávením ani s bolestmi hlavy nebo krku... Ale zdraví je ještě něco víc, než jen nepřítomnost bolesti.

V biblických dobách se nepoužívalo slovo zdraví, ale slovo šalom, tedy mír, pokoj. Připomíná to i autor knihy Přísloví: „Prodlouží ti dny a léta života a přidají ti pokoj.“

Biblický slovník překládá slovo šalom takto: pokoj, mír, blahobyt, úspěch, zdraví. Je to stav, kdy jsi svěží a čilý. Dnes se tomuto stavu říká zdraví. Máš pocit, že žiješ naplno.

Neděle

Přís 3,1.2

Jakou dobrou radu nám dávají tyto verše? O co se jedná? Dobře si všimni kontextu.

Lepší než pilulka nebo přísný režim

Už sis někdy přečetl celou knihu Přísloví? Opravdu to stojí za to, protože jsou v ní uvedeny různé zajímavé myšlenky, které se týkají jednak náboženství a výchovy, ale i rady pro společenský život nebo manželství a sexualitu.

Autor knihy Přísloví je navíc velmi moderní. Jeho filozofie se v poslední době začíná propagovat: člověk není pouze nějaká soustava odlišných oblastí. Také i psychosomatická medicína zdůrazňuje úzkou souvislost (co se týče diagnózy a terapie) mezi tělesným a duševním životem. Moderní medicína se dívá na člověka jako na celek.

Ale při onemocnění nemůžeme brát v úvahu pouze tělesné příznaky. Už Hipokrates několik století před naším letopočtem přišel s názorem, že se člověk nemůže úplně uzdravit po tělesné stránce, pokud je stránka duševní zatížena zápornými myšlenkami a negativními pocity. Jestliže se chceme cítit dobře, nestačí pouze zdravě jíst, ale i správně myslet, zdravě cítit, dobře vycházet s druhými a opravdově prožívat svou víru a své náboženství...

Čti Přís 3,7.8

Přemýšlel jsi už někdy o tom? Z velké části je zdraví v našich rukou. Pokud se skutečně chceme cítit dobře, nestačí pouze trochu cvičit, hodnotně a střídavě se stravovat a občas si vzít nějaký ten vitamín. Kniha Přísloví nám dává rady, které nám určitě mohou pomoci. Bůh chce přece pro nás jen to nejlepší!

K zamyšlení

♦ **Přečti si ještě jednou Přís 3,7.8. Prožil jsi podobnou zkušenost?**

Přísl 17,22

Jak mohou pocity ovlivňovat naše zdraví?

Dívej se na život ze správné strany

V tomto verši je zdůrazněna jedna důležitá zásada, která ukazuje, jak důležité je mít uspořádný myšlenkový svět. Jedná se o vyjádření typicky židovské a má doslovný i přenesený význam. Necítíš se ve své kůži? Zkus se i přesto stále radovat. Určitě ti to pomůže.

Neznamená to však, že se musíš bezpřestání usmívat. Dobrá nálada je opakem zármutku, při kterém je člověk sklíčený a nevidí už žádnou naději.

Nepřehání náhodou trochu autor knihy Přísl 17,22? Říká se, že optimisté žijí déle, ale je tento rozdíl tak zřetelný? Ano, a mnohdy víc, než si to uvědomujeme! Vědecká medicína přináší stále jasnější důkazy... Pesimisté a ustaraní lidé mají ve skutečnosti mnohem větší sklony k vředovým a nádorovým onemocněním. Některé výrazy, které často používáme, vyjadřují podobnou myšlenku: tlačí mě u srdce, mám těžký žaludek...

Čti Přísl 15,15.30

Křesťan by měl být optimista. Možná tě tato věta trochu udivila, protože vidíš kolem sebe spoustu lidí, kteří se chovají právě naopak.

Ale přece je to pravda. Být křesťan znamená být svobodný, mít naději do budoucna a být osvobozen od všeho, co nepřispívá ke zdraví (viz Jer 29,11). Určitě budeš někdy prožívat těžké a bolestné chvíle, ale nemusíš hned věšet hlavu a být nešťastný.

Věřící člověk má totiž jistoty, které mu ukazují dál, než se běžně dohlédne. Ve verších Řím 8,28 vyjadřuje Pavel přesvědčení, že Bůh vede všechny věci k dobrému.

K zamyšlení

- ◆ Co nejčastěji děláš, když jsi sklíčený? Jak pomáháš těm, kteří jsou smutní a nešťastní?
- ◆ Jaké jsou tvé jistoty, kterými se upevňuje tvůj myšlenkový svět, a tudíž i duševní a tělesné zdraví?

Úterý

Žalm 32,3.4

Co se stalo Davidovi, když skrýval svoji vinu před Bohem a lidmi?

Přiznej svou chybu, uleví se ti!

Proč tolik lidí žije s problémy, v depresi a necítí se dobře? Lékaři a psychiatři v tomto případě používají často termín komplex viny. Pocit viny vůči sobě samému, vůči druhým, vůči Bohu.

Současný svět úplně vymazal ze svého slovníku slovo hřích. Není moderní o něm mluvit. Můžeme se samozřejmě chovat tak, jako by neexistoval, ale tím neodstraníme pochybnosti a nejistotu. Cítíme, že něco není v pořádku, máme výčitky svědomí, ale nevíme, co s tímto pocitem dělat.

A tak se ho snažíme v sobě potlačit. Možná nám to na chvíli pomůže, ale časem se v nás pocit viny nahromadí a postupně se stává opravdovým komplexem. Cítíme se bídňě. Dříve nebo později se tento stav promítne do našeho zdraví. Podobně to vyjádřil David ve 32. žalmu. Vyjádření je typicky židovské, ale význam zůstává stejný: pocit viny brání, aby celá naše bytost mohla být zdravá. Pokud se opravdu chceme uzdravit, musíme najít řešení. Pocit viny nemusí vždy vyvolat komplex viny.

Přečti si celý Žalm 32 a přemýšlej hlavně o 5. a 6. verši. David našel východisko. Přiznal svou chybu a dostal jistotu, že může začít znovu. Nemlčte, nehrajte si sami se sebou ani s Bohem, ale poctivě si přiznejte, že něco není v pořádku.

K zamyšlení

♦ Dokážeš přiznat Bohu své chyby? Udělej to. Je to důležité!

Přísl 15,17

Proč je jídlo pro nás tak příjemnou záležitostí?

Účinný lék

Autor knihy Příslaví se určitě nechtěl zabývat tím, co je zdravější, jestli zelenina, nebo tučné hovězí... Chudí jedli zeleninu, bohatí si mohli dovolit něco víc. Pisatel chtěl spíše zdůraznit způsob myšlení. Můžeme udělat všechno pro to, abychom žili zdravě, ale jestliže nepřestaneme řešit různé spory, závist, nelásku, bude tím rozhodně trpět i naše tělo. Čti Přísl 14,30 Autor knihy Příslaví nám přibližuje ten nejlepší způsob léčby. Láska místo nenávisti, důvěra místo strachu. Podobný význam mají i další výroky: „Pláství medu je řeč vlídná, lahodou duši a uzdravením kostem.“ (Přísl 16,24) nebo „Zářivý pohled vlévá do srdce radost, dobrá zpráva vzpružuje kosti.“ (Přísl 15,30).

Potřebujeme tedy mnohem účinnější lék, malý prášek nic nevyřeší. Kdo strádá duchovně nebo tělesně, potřebuje změnit vnitřní stav - způsob myšlení, cítění - a vztahy k lidem. Je to pravdu tak těžké? Ježíšovo řešení - říkáme mu evangelium - nám chce pomoci.

Mnoho lidí potřebuje obrátit život naruby a začít nový. Není však dobré dělat to „zkusmo“, sám; v evangelijních zprávách a v jiných knihách Bible jsou ukryty návody.

K zamyšlení

- ♦ **Jaký je tvůj způsob myšlení, mluvení, jednání? Uvědomuješ si, že to vše ovlivňuje tvé zdraví - zda jsi nebo nejsi integrovanou osobností?**

Přísľ 17,1

Co je lepší než lednička plná zásob? Proč?

Spory vadí

Člověk byl stvořen jako společenská bytost. Tato skutečnost vyplývá z popisu o stvoření světa. Člověk nechtěl být sám, potřeboval mít někoho vedle sebe. Šťastný může být pouze v rodině a ve společnosti lidí, se kterými se cítí dobře a kteří se navzájem snášejí a tolerují.

Tato sociální potřeba se projevuje i dnes, v naší společnosti. Domov, rodina, škola, práce, církev - každá z těchto oblastí tě ovlivňuje, přispívá ke správnému vývoji a k celkové duševní pohodě. Ale podívejme se na věc i z druhé strany. Jakmile sociální vztahy selžou v jedné nebo ve více oblastech, např. v rodině nebo ve škole, naše zdraví je silně narušeno.

Ale nemůžeme se cítit dobře ani tehdy, když si určitá oblast zabírá místo jen pro sebe a nenechá působit ostatní. Mnoho lidí se stává obětí stresu, protože nejsou schopni snášet určité situace ve škole nebo v práci.

Co radí autor knihy Přísloví? Odpočinek, klid, pokoj mezi lidmi.

Čti Přísľ 21,19. Tyto verše se samozřejmě vztahují i na jiné mezilidské vztahy...

V Kázání na hoře nás Ježíš vyzývá k tomu, abychom působili pokoj. Zůstaňme klidnými, i když se nacházíme v situaci, která vyvolává stres. V knize Kazatel nám autor dává velmi dobré rady.

Čti Kaz 2,22; 3,22; 4,6 Těmito radami se řídil i Ježíš. Kolikrát čteme v evangeliích, že po náročném dni odešel „na tiché místo“, aby byl sám, nebo si šel odpočinout k přátelům do Betánie.

K zamyšlení

- ◆ Uděláš si vždy čas na vydatný odpočinek, aby ses vyhnul zbytečnému stresu?

Příslaví 13,12

Co není dobré pro naše zdraví? Jak tomu předcházet?

Začni!

Nežijme ze dne na den. Nebudme pasivní. Je dobré mít naději, ale bez uskutečňování toho, v co doufáme a čemu věříme, se nemůžeme cítit dobře. To neznamena, že se budeme stále za něčím hnát, ale pokusme se udělat z našeho života krásou stavbu.

Pokud jsi mladý, máš určitě hodně energie a radost ze života. Tato radost se musí projevit i ve tvé činnosti a jednání. Bez opravdového a skutečného cíle, ke kterému se budeme snažit dospět, žijeme jen napůl. Mnozí z nás přemýšlejí pouze o budoucnosti: Zítřka... Až budu mít víc peněz... Později... Až budu starší... Samé krásné plány a nadšené úmysly, ale tím to taky končí. To je ten nejlepší způsob, jak prožít ubohý a nenaplněný život.

Čti Kaz 11,9.10 Kazatel tě vyzývá k tomu, abys žil naplno. Vzpomíná si, jak byl mladý, a přiznává, že by se choval jinak, kdyby se mohl vrátit zpět a začít znovu. Kazatel nechce, aby mladí lidé zůstali nečinní. Je to pro tebe možná těžké, ale musíš začít, pustit se do toho - doma, ve škole, v práci, v církvi, ve volných chvílích...

Kazatel dodává pouze toto: své činy budeš muset vysvětlit Bohu. Jako křesťané bychom se neměli cítit ve všem omezováni. Právě naopak! Bůh si přeje, aby ses cítil dobře, byl čilý a žil pozitivně. Přečti si životopis mladých lidí, jako byli Daniel, Jozue nebo jiní.

K zamyšlení

- ◆ Upínají se tvé myšlenky a plány jen do k budoucnosti, nebo zkoušíš už teď realizovat některý ze svých cílů, aby tvůj život stál za to? Děláš to jenom pro sebe, nebo i pro druhé?

Uložit

V tomto týdnu jsme si uvědomili, že zdravě žít znamená něco víc, než jen zdravě jíst. Tato oblast se netýká pouze tělesné, ale také i duševní stránky.

1. Kladné a nadějně představy o životě jsou velmi důležité pro dobré zdraví.
2. Pocity viny mohou vést ke komplexům. Svěř je proto Bohu, protože jedině On má pro ně řešení.
3. Láska, odpočinek, klid a přátelství jsou mnohem lepší než nenávisť, hádky a stres. Zaměř se tedy na skupinu a) a vyhní se skupině b), která tě dostává na dno.
4. Nestačí jen plánovat a mluvit o tom. Něco pro své plány udělej. Určitě to bude pro tebe dobré!

Otázky k diskuzi

1. Strádal jsi už někdy duševně? Co si myslíš o vztahu mezi duší a tělem? Jak mohou záporné pocity jako žárlivost, zášť, nevraživost způsobit, aby někdo onemocněl?
2. Jaké praktické rady bys dal svému příteli - pesimistovi? Ukázal bys mu některé biblické texty, které tě povzbuzují? Pokud ano, které to jsou? Pokud ne, co bys tedy udělal?
3. Co můžeme udělat pro to, abychom se vyhnuli konfliktům s druhými? A když přijdou, jak je řešíš ty?
4. V dnešní době je někdy opravdu těžké realizovat nějaké plány. V důsledku nezaměstnanosti se totiž budoucnost nezdá být příliš růžová. Určitě to pozoruješ na chování některých mladých lidí. Snažíš se uskutečnit plány, které se týkají tebe, tvé víry, tvého sboru, nebo se i zde cítíš omezován? Vyprávěj o tom!
5. Pročtěte si knihu Johna Graze „Vyhrát život“ a diskutujte o ní.

Pro mně nové:

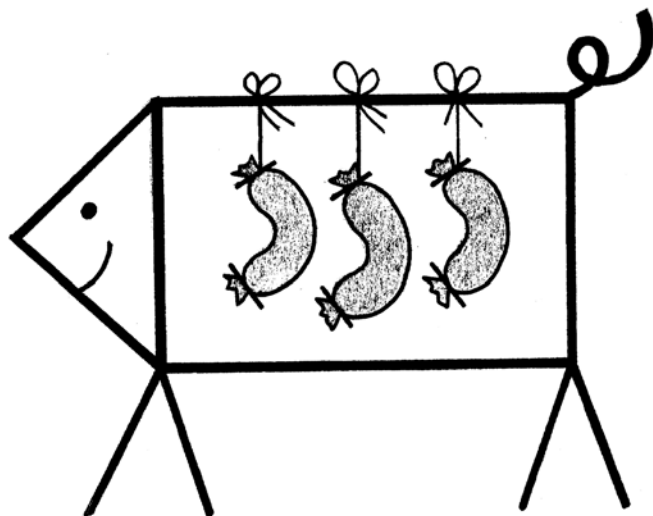
Neporozuměl jsem:

Moje rozhodnutí:

Zdravé a dobré!

„Ať tedy jíte či pijete či cokoli jiného děláte, všechno činite k slávě Boží.“ 1 Kor 10,31

12

Jídlo a pití je určitě důležitou součástí náboženství... Možná tě to trochu překvapilo, ale je to logické. Nesloužíme přece Bohu jen při modlitbě nebo ve sboru během bohoslužby, ale celým tělem a v každé chvíli našeho života.

Proto Pavel říká: „Ať tedy jíte či pijete či cokoli jiného děláte...“ Bůh si přeje, aby ses celkově cítil dobře.

V dnešní době se hodně mluví o zdravé výživě. Někteří si myslí, že zdravá strava je velice důležitá, jiným je to zase úplně jedno. Říkají si: Jezme a pijme, protože zítra zemřeme, nebo: Důležitá je víra, ne to, co jíme.

Jde nám o to, abychom našli zdravý střed. Jde o to žít v každé chvíli našeho života k Boží slávě.

Neděle

1 Moj 1,29

Jaké rady dal Bůh prvním lidem ohledně jídla? Jak bys nazval takovou stravu?

Boží strava

Na počátku stvořil Bůh krásný svět. Svět, který byl dokonalý a ve kterém se muselo nádherně žít. A vrcholem stvoření byl právě člověk. Dokonalá bytost v dokonalém prostředí. Dokonalá bytost vytvořená z lásky. „Je to velmi dobré,“ říká Bůh. Už chápeš, proč o několik veršů

dále dává Bůh člověku takovou stravu?

Bůh dává tu nejlepší stravu pro bytosti, které stvořil. A těmi bytostmi jsme my! Z čeho se vlastně skládala strava prvních lidí? Byliny nesoucí semena, stromy, na nichž rostou plody, obilniny, ořechy, ovoce. Po pádu do hříchu přidává Bůh ještě různou zeleninu (1 Moj 3,18). Zdá se ti to příliš jednotvárné? Zkus si sestavit seznam všech druhů obilnin, ořechů, ovoce a zeleniny, které znáš (určitě si na všechny nevzpomeneš), a uvidíš, že je to mnohem bohatší strava, než jednotvárná cola, hranolky nebo různé cukroví, které možná konzumuješ denně i ty.

Čti 1 Moj 9,3

A co maso? Vegetariáni se někdy nevlídně dívají na ty, kteří maso jedí, a naopak. Je však zajímavé, že v původním jídelníčku se masu neobjevuje. Bůh dovoluje jíst masitou stravu vlastně až po potopě, a to s určitým omezením. Později se k tomuto problému ještě vrátíme.

K zamyšlení

♦ Jestliže nám Bůh dal ideální a pestrkou stravu, proč si ji nedopřejeme?

Dan 1,8

Jaké bylo Danielovo předsevzetí, když se dostal na královský dvůr?

Nenech se donutit

V prvním úkole, který se týkal zdraví, jsme se už o Danielovi zmínili. Jeho příběh je opravdu zajímavý, proto se k němu ještě vrátíme. Napadlo tě, že není v dnešní době možné dodržovat jídelníček, který je uveden v Genesis? Možná máš pravdu.

Nemůžeme se samozřejmě srovnávat s lidmi, o kterých mluví kniha Genesis. Ale to ještě neznamená, že všechny tyto rady už neplatí! Vždyť i Daniel se je rozhodl dodržovat, protože je považoval za opravdu důležité.

Všiml sis, jaké vědomé rozhodnutí Daniel udělal? „Předsevzal si, že se neposkvrní...“ Jídlo a pití tě tedy může poskvrnit! Co se nám nelíbí na stravě, která se nabízela na dvoře krále Nebúkadnesara? Různé druhy cukrovinek a sladkostí, tučné maso připravované tisícerými způsoby a navíc množství vína a nápojů. Ale to ještě není všechno. Velká část této stravy byla totiž obětovaná modlám. Ještě pořád tě Danielovo rozhodnutí udivuje? Chtěl zůstat Bohu věrný ve dvou oblastech:

- uctívat ho péčí o své tělo
- zaujmout záporný postoj k modloslužbě

Čti Dan 1,9-21

V původním textu se objevuje slovo zeroim, které podle biblického slovníku pochází ze slovesa sezer, což znamená rostlinná strava. Obilniny, zelenina, datle, ořechy... Daniel se rozhodl dodržovat své zásady. Nebál se být jiný než ti druzí. A výsledek byl zřejmý na první pohled. Po fyzické, duševní i duchovní stránce byl mnohem zdatnější než ostatní mladíci na královském dvoře.

K zamyšlení

- ◆ Máš odvahu být jiný než ostatní (v tom dobrém slova smyslu)?

Úterý

3 Moj 11,1-2

Která zvířata Bůh označil jako čistá a vhodná ke konzumaci? Podle čeho můžeme rozlišit zvířata, která se jíst smějí a která ne?

Maso - raději ano, nebo ne?

V Bibli nenajdeme text, který by křesťanům zakazoval jíst maso. Ale na druhé straně zase nemůžeme maso považovat za ideální stravu. Právě naopak. Masitá strava je dovolená až po potopě, a navíc s určitými výhradami.

A právě zde je ten problém. V dnešní době hodně lidí konzumuje jakékoli maso bez ohledu na omezení, která dává Bůh. Stačí prolistovat některé knihy a časopisy, které se týkají zdravého životního stylu a pochopíme nebezpečí nadměrné konzumace masa. Můžeme jmenovat celou řadu důvodů, proč omezit masitou stravu: obsahuje bílkoviny druhého stupně (tzn. bílkoviny druhořadé k rostlinným bílkovinám), je bohatá na saturevané (nasycené) tuky (vysoká hladina cholesterolu), je silně znečištěná (amoniak, pesticidy, antibiotika, arzén, hormony, estrogeny, zárodky nemoci, barviva, konzervační látky, aroma). A mohli bychom pokračovat dále...

Možná najdeš další důvody, např. jezení masa není zrovna ekonomické a ekologické. Abychom mohli jíst maso, musíme zabít živé tvory.

Ať už se rozhodneš jakkoli, nejdůležitější pro tebe je to, aby sis vybral rozumně a uvážene, a ne podle nálady nebo podle toho, na co máš chuť.

K zamyšlení

♦ Jaké důvody tě vedou k tomu, abys jedl nebo nejedl maso?

„Kdo může jíst chléb z ječmene, ale jí bílý chléb, hřeší proti zákonu Písma v 5 Moj 20,19: „Nebudeš ničit.“ Židovský midraš

Co si myslíš o tomto židovském výroku?

Jez to, co je hodnotné

Máš už doma nějakou knížku, která mluví o zdraví? Můžeš si vybrat z celé škály různých titulů. Zdravá výživa je totiž v módě.

Není možné se v několika lekcích úplně seznámit se zdravotními zásadami, přesto bych ti rád dal některé praktické rady. Zkusme se zamyslet nad výše uvedeným midrašem, který hovoří o jedné důležité věci. Jestliže Bůh považuje za dobré nám dávat rady, proč bychom je měli měnit? Jez pouze stravu kompletní, nerafinovanou. Jinak se ti nevstřebají všechny důležité prvky, které tolik potřebuješ. Vitamíny a minerální soli neexistují jen tak, pro nic za nic!

Čti Přísl 25,27

Kniha Přísloví dává ještě jinou radu, kterou potvrzují v dnešní době různí odborníci v oblasti zdravé výživy. Příliš mnoho sladkostí škodí. Med je dobrý, ale musíme ho používat s mírou. A totéž platí i o cukru. Přírodní cukr (obsažený v obilovinách, ovoci...) nutně potřebujeme pro činnost mozku, ale rafinovaný cukr narušuje nervový systém, poškozuje zuby, často způsobuje obezitu a je také zodpovědný za srdeční onemocnění. Buď proto rozumný a nauč se říkat sladkostem ne!

Jez pravidelně. Jedna z největších chyb, které se dopouštějí mladí lidé, je neustálé požívání od rána do večera. Tvůj žaludek si taky potřebuje odpočinout.

K zamyšlení

- ◆ Někdo řekl, že v kousku dobrého chleba je tolik náboženství jako v modlitbě. Co si myslíš o tomto výroku?

Fil 3,19

Může se nám stát strava idolem?

Nedělej ze zdraví kult

Chceš se řídit podle plánu, který má Bůh pro tvůj život? Když odpovíš kladně, odpověz také činem - žij zdravě! Týká se to tvého života i tvého náboženství.

Jídlo je důležité. Je třeba jíst, abychom žili. Ale nezaměřuj to! Nežij proto, abys jedl. Jedna z nejhorších chyb naší společnosti je ta, že příliš mnoho jíme. Žaludek se pro nás stal bohem. „Jejich koncem je zahynutí,“ říká Pavel a má pravdu. Doslova i v přeneseném významu.

Existuje však i jiný způsob, jak si z žaludku udělat svého boha. Když se budeš příliš soustředit na tělesné zdraví, začneš opomíjet ostatní oblasti a tvůj duševní i duchovní život bude trpět.

S podobnými lidmi se ve své době setkal i Pavel. Pokud čteš pozorně jeho dopisy, najdeš v nich stopy tohoto problému, např. v epištole Koloským.

Čti Koloským 2,20.21

Může to dojít až tak daleko, že to, co jíme (nebo nejíme) se pro nás stává důležitější než modlitba, studium Bible a budování vztahu k Bohu.

K zamyšlení

♦ **Jíš a piješ k Boží chvále?**

1 Kor 6,19.20

K čemu přirovnává Pavel lidské tělo? Co to pro tebe znamená?

Musíš si vybrat sám

Už jsi někdy slyšel otázky, které jsou kladeny křtěncům? Některé z nich se týkají zdravého způsobu života, který je součástí křesťanství.

Chrám je svatý. Nemůžeme si tam dělat, co se nám zachce. Na to nezapomínejme. Pavel říká: „Dbej o sebe, oslavuj Boha svým tělem!“

Otázky kladené křtěncům se dotýkají problémů, které je dobré znát. Například čistá a nečistá strava.

Pro nás, věřící, uvádí Bible jeden základní princip, který máme uplatňovat vzhledem k Bohu a k sobě samému: Patříš Bohu, proto ho oslavuj tím, jak žiješ. Nejedná se jen o rozlišení na čistou a nečistou stravu, ale o vše, co tě může přivést k Božímu ideálu nebo od něj odloučit.

K zamyšlení

◆ Odkud bereš kritéria pro svá rozhodnutí?

Uložit

Tento úkol tě měl přivést k myšlence, že i tvé jídlo je k Boží chvále. Uvědomuj si to každý den!

1. Bůh dobře věděl, jaké rady nám dát.
2. Je důležité, abychom v oblasti životního stylu a stravy dělali vědomá rozhodnutí.
3. Nauč se vážit si sám sebe a budeš se cítit dobře. Nauč se rozumět dobrému stravování. Nezapomeň na vyváženost v životě. Jak by nám bylo například bez víry a modlitby?

Otázky k diskuzi

1. Ke které skupině, co se týče stravovacích zvyků, by ses zařadil?

- ◆ Určitě je zbytečné, aby si křesťané přidělovali další starosti s tím, jak se budou stravovat.
- ◆ Moje zdravé stravovací zvyky jsou příkladem pro druhé lidi.
- ◆ Chci žít podle správných principů, ale občas není špatné od nich upustit.
- ◆
- ◆

2. Proč ses rozhodl jíst, nebo nejíst maso? Jaké důvody bys uvedl?

Pro: _____

Proti: _____

3. Věnuješ svému zdraví příliš mnoho, nebo naopak zase málo pozornosti? Jak můžeš najít správnou rovnováhu?

4. Co pro tebe znamená skutečnost, že je tvé tělo chrámem Ducha svatého?

Pro mně nové:

Neporozuměl jsem:

Moje rozhodnutí:

Otroci devíthlavé saně

„Slibují jim svobodu, ale sami jsou služebníky záhuby.

Co se člověka zmocní, tím je zotročen.“ 2 Petr 2,19

Znáš příběh o Minotaurovi? Je to mytologická příšera, napůl člověk, napůl býk, která spořádala každým rokem několik mladých lidí. Jednoho dne se ale objevil athénský hrdina Theseus, který tuto obludu napadl, zabil a tak zachránil spoustu lidí.

Vidíš v této legendě něco aktuálního? Nebojujeme sice proti Minotaurovi, ale existují i jiné obludy, které vyhledávají mladé lidi a dělají z nich oběti. Jedna z takových oblud je i droga, Minotaurus mnohem nenasytnější než ten, kterého zabil Theseus.

Na začátku jde jen o nevinnou hru. Kouříme, popíjíme, bereme drogy, abychom to zkusili nebo abychom si dokázali, že jsme někdo, že jsme svobodní. Ale místo toho, aby se z nás stali skutečně svobodní lidé, stáváme se otroky. „Otroky zvyku, které vedou ke smrti,“ říká Petr. Stačí se setkat s lidmi, kteří už propadli drogám, a uvědomíme si, že si není s čím zahrávat. Mnohdy si to však mladí lidé uvědomí až příliš pozdě.

Neděle

Efez 5,18

Jaký je Pavlův postoj k vínu?

Když přijde na řadu víno...

Čti Gal 5,20.21

„Neopíjejte se...“ Na jiném místě hovoří Pavel o opilosti, hýření, prostopášnosti... a uzavírá: „Kdo tyto věci dělá, nemůže být dědicem Božího království.“ Je už jasné, proč nás Pavel takto varuje?

Neměl žádné vědecké důkazy, které by dokazovaly škodlivé účinky alkoholu, ale výsledek viděl na lidech, kteří se nechali svést a to mu stačilo.

Ve stejném smyslu se vyjadřuje i Starý zákon. Víš, kdo o této oblasti mluví? Samozřejmě autor knihy Přísloví.

Čti Přísł 20,1; Přísł 23,29-35

Celá báseň se zabývá jedním tématem - obrazně nám ukazuje na důsledky používání alkoholu. Přečti si ji ještě jednou. Jejím autorem je moudrý člověk, který nás varuje. Ne proto, aby nás mravně poučoval, ale aby nám pomohl.

Současná věda nás upozorňuje, že malé množství alkoholu vypadá na první pohled nevinně, ale ve skutečnosti jde o nebezpečnou hru.

K zamyšlení

- ♦ Lépe je se nechat poučit a nikdy nezačít, než se potom těžce zbavovat zlého návyku. To platí i pro alkohol!

Přís 23,32

K čemu autor přirovnává konečné důsledky bytí i mírné konzumace alkoholu?

Nápoj bohů?

Alkoholické nápoje se odnepaměti považují za nápoje, které jsou výživné a mají léčebné účinky. Ale současná věda je poněkud jiného názoru. Alkohol není potrava, i jeho léčebné účinky jsou velmi slabé.

Jako lék je používán pouze ve formě anestetika, ale přesto zde hrozí nebezpečí narušení správné funkce dýchacích orgánů.

Škodlivé účinky alkoholu se projevují hlavně ve třech oblastech: tělesné, duševní a sociální. Po stránce fyzické je toho hodně. Jmenujme alespoň některé z nich: porucha jater, poškození žaludeční sliznice, srdeční potíže, snížení obranyschopnosti organismu, poškození mozkových buněk, problémy v sexuální oblasti v důsledku snížené hladiny testosteronu /mužský pohlavní hormon/ atd... Poslední dvě poruchy se objevují už i při malé konzumaci alkoholu.

Škodlivé účinky po stránce psychické jsou úměrné množství alkoholu v krvi. Čím je toto množství větší, tím se zvyšuje možnost psychické poruchy. Už i relativně malé množství může vyvolat změny v chování; u takových lidí se objevuje agrese, nevázanost, deprese, troufalost, zmatenost, snížená schopnost sebeovládání. Alkohol je zdrojem mnoha neštěstí, zločinů, sexuálních poruch. Jeho následky se promítají i do sociální oblasti: finanční problémy, snížená schopnost se soustředit (nehody v práci), narušení mezilidských vztahů (člověk má zmenšenou schopnost komunikovat s druhými).

13

K zamyšlení

♦ Jaký je pro tebe ten nejpádňější důvod, aby ses vyhnul alkoholu?

Úterý

„Židům není dovoleno kouřit“. Vrchní rabín David Halévy z Tel Avivu

Opírá se toto prohlášení o Bibli? Proč?

Aby se to život nerozplynul v kouři...

V roce 1976 pronesl Halévy tuto větu v izraelské televizi. Halévy vysvětloval, že Židé nemohou používat drogy, protože ničí zdraví. „Cigarety působí stejně... proto jsou zakázané.“

Zdatnost, kouzlo, dobrodružství... všechny klady, které se zdůrazňují při reklamě na cigarety. Sympatický učitel s dýmkou, statný hrdina s cigaretou v ústech, příjemné posezení s přáteli v obláčcích kouře. Taky tě to přitahuje? Ale zapomíná se na druhou stránku věci, která už není tak příjemná: kolik lidí si kouřením ničí zdraví, jak trpí kvalita života jejich i lidí v okolí.

Cigaretu můžeme přirovnat k chemické továrně. V tabákovém kouři je víc než tisíc prvků, z nichž určitý počet je velmi nebezpečný. Odborníci a vědci z řad lékařů se shodují: kouření poškozuje zdraví.

Každým rokem podlehnou kouření tisíce lidí. Více než 11% lůžek v nemocnicích zabírají pacienti, kteří mají zdravotní problémy, protože kouří. Tabák způsobuje chronický kašel a špatný dech. Prsty a zuby se postupně stávají žlutohnědé. Oslabují se smysly (zrak, chuť, čich, sluch), což je opravdu škoda, protože jejich zeslabením je život chudší. Nezapomeň, že tabák snižuje tvoje rozumové schopnosti, protože do mozku přichází méně kyslíku. Paměť, vůle a rozhodování se oslabuje a navíc - abychom dostali všechny tyto nemoci a problémy, musíme hodně platit.

K zamyšlení

◆ **Je pro tebe pořád těžké se rozhodnout?**

„Volám do světa: narkotika jsou útekem od všeho. Jsou hluchá. A hluchota srdce, myšlení a cítění je horší než smrt...“ Jean Cau.

Souhlasíš s tímto výrokem?

Proč má někdo chuť si píchnout?

Dávka drogy, tráva, koks, perník... Slova, která byla ještě nedávno naprosto nesrozumitelná pro nezavščené. Dnes už všichni vědí, o co jde. Už není těžké získat drogy a máme-li navíc dost peněz, je tato cesta ještě jednodušší.

Jak všichni vědí, začíná to zcela jednoduše, ze zvědavosti. Zkusím a přesvědčím se, jestli to, co se říká, je pravda. Zapomenu na starosti, problémy, uteču před nudou a před chvílemi, kdy se cítím zbytečně, pomstím se společnosti, která mě nepřijala.

Někteří berou drogy, aby získali více jistoty, jiní proto, že mají problémy s komunikací a chtějí si usnadnit přístup k druhým. Samozřejmě se nechtějí stát na drogách úplně závislí, ale parta příliš naléhá a člověk není schopen stále odolávat. Georges Pompidou, bývalý prezident Francouzské republiky, napsal o so-ciálních nepokojích toto: „Největším problémem je určitě duchovní a ná-boženský řád...“

I křesťané mají své starosti, problémy, věci, které nezvládají. Pokud je však jejich křesťanství autentické, pokud mají v Kristu oporu a v evangeliu poznali svou svobodu, pokud mají upřímně věřící přátele, potom příčiny, které mohou vést k užívání drog, oni řeší jinak.

13

K zamyšlení

♦ Čti Gal 5,1. Jsi skutečně svobodný?

Čtvrtek

„Tvrdé drogy byly příčinou smrti devatenáctiletého studenta A.M.“

Jak reaguješ na podobné zprávy?

Heroin je můj pastýř

Po jednom popovém festivalu byl na nehybném těle dvacetileté dívky nalezen tento text:

„Heroin je můj pastýř,
nebudu nikdy spokojena.
Dopřává mi odpočívát ve stokách,
vodí mě k neklidným místům u vod.
Ničí moji duši.
Stezkou zvrácenosti mě vede
pro své účinky.
Když jdu roklí šeré smrti
a bojím se všeho špatného,

ty, heroine, ty jsi se mnou.
Bereš mi pokrm ze stolu mých rodičů,
zbavuješ mě rozumu.
Kalich můj přetéká hořkostí.
Touha po heroinu provázet mě bude
všemi dny mého života.
Budu bydlet v domech zavržení
do nejdelších časů.“

Ve svém krátkém dopise píše tato mladá dívka, že by bývalo mnohem lepší, kdyby jí člověk, který jí poprvé nabídl drogy, dal raději pistoli, aby se mohla zastřelit. Je to opravdu tak nebezpečné? Ano. Stačí si přečíst několik odborných publikací. Důsledky používání drog jsou varující: podráždění, rozčilení, úzkost, tělesný a duševní neklid, zmatek, neustálé halucinace, krize, panika, neschopnost správně vnímat místo, čas a prostor - to jsou pádné důvody pro to, abychom nikdy nesáhli poprvé po drogách.

K zamyšlení

- ◆ Co potřebuje chlapec nebo dívka, kteří začínají řešit své problémy drogami?
- ◆ Myslíš, že když budeš vnímavý, můžeš někomu pomoci ještě dříve, než o tomto řešení začne uvažovat?

2 Kor 7,1

K čemu nás Pavel vyzývá?

Má to řešení?

Jestli se chceš nazývat křesťanem, musíš si uvážene vybrat. Bůh tě vytvořil ke svému obrazu a chce, abys tento obraz odrážel. „Svatost,“ říká Pavel, „to je záměr, který má s tebou Bůh. Zbav se všeho, co může znečistit tvé tělo nebo tvého ducha.“

„Tobě se to říká,“ myslíš si... „Ale co dělat, když už jsem se stal narkomanem?“ Nejrozumnější je nikdy si nezačít zahrávat s alkoholem, cigaretami ani s drogami. Ale možná tato rada přichází k tobě příliš pozdě a už ti není nic platná. Opravdu je příliš pozdě? Ne, naštěstí ne! Bude tě to stát hodně námahy, spoustu úsilí, ale přesto není pozdě. Nejdříve musíš změnit směr, cíl svého života a vědomě si vybrat. Pevně se rozhodni, najdi si motivaci. Nikdo ti nemůže pomoci, pokud se nerozhodneš udělat první krok ty sám. Ale až ho uděláš, nepokračuj sám. Jsou lidé, kteří ti pomůžou a poradí ti. Jsou tady proto, aby ti pomohli. Ale ani to ještě nestačí. Ten, který ti nejlépe rozumí, ti pomůže nejvíc. Stvořil tě a chce pro tebe jen to nejlepší. Slibuje ti to.

Čti Luk 4,18.19

V knize „Ježíšova revoluce a mladí“ uvádí David Wilkerson pět etap, které pomáhají zbavit se závislosti.

1. Musíš pochopit, že si sám nepomůžeš, ale potřebuješ druhé k tomu, aby ti pomohli.
2. Přestaň hledat jednoduchá řešení. Medicína nemá lék na všechny problémy, protože mnohé z nich jsou hlavně duševního rázu.
3. Hledej řešení u Boha, protože jedině On tě může úplně uzdravit.
4. Zbav se starých zvyků, změň prostředí, přeruš vztahy s bývalými přáteli.
5. Odmítej strach. Věř Bohu, který ti může pomoci.

K zamyšlení

- ♦ Myslíš, že by církev mohla udělat víc pro lidi, kteří jsou závislí na drogách? Co pro ně můžeš udělat ty?

Uložit

V tomto úkole jsme mluvili hlavně o otroctví. Zdůraznili jsme opravdovou svobodu, kterou nabízí jedině Bůh a Duch svatý.

1. Alkohol navzdory tvrzení reklamy škodí zdraví, i když je konzumován jen v malém množství.
2. Máme dost důvodů pro to, abychom nekouřili.
3. Drogy nám nedávají svobodu a ničí naše tělo. Opravdová svoboda je pouze u Boha.
4. Otroctví může být skutečně zničeno pouze mocí Ducha svatého, ale i přátelství zde hraje důležitou roli.

Otázky k diskuzi

1. Čti Přísl 23,29-35. Můžeš uvést důvody, které vedou naši církev k abstinenci?
2. Žádná směrnice v Bibli nám nezakazuje kouřit. Je ale správné, aby si v této oblasti každý věřící vybral sám? Proč?
3. Jako mladý člověk určitě přijdeš do kontaktu s dealery drog. Jak můžeš zůstat pevný a odolat pokušení? Vyprávěj své zkušenosti.
4. Touha po drogách má často kořeny v životních podmínkách. Špatná komunikace, nedostatek lidského tepla a lásky. Když o tom budeš přemýšlet, dojdeš k závěru, že i církev je zodpovědná. Jak se může zapojit? Jaké jsou její možnosti? Diskutujte o tom.

Pro mně nové:

Neporozuměl jsem:

Moje rozhodnutí:
